

NIEUWS

Clubreis: van de Eifel naar de Belve-

*Twee 3-daagse IML-wandelingen:
in Oostenrijk en Finland*

*Ervaringen van de pelgrim op weg
naar Compostela: een vervolg*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*Op 8 september jl.
werden de vrijwilligers
van OLAT getraakteerd
op een bezoek aan
museumhoeve Strobol
en De Vresselse Hut in
Sint-Oedenrode.
De waardering
was groot!*

Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

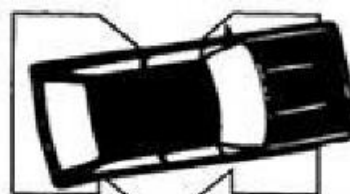
Café Biljard **Schonmoeder**

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046

bij

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart

Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14

www.mvdheijdenzijtaart.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653

KEEN wandelschoen: model Alamosa

Als beste getest in 2011
Wandermagazine (Duitsland)

4 mm profielzool,
waterdicht, torsie-
stijf en toch zeer
comfortabele
afwikkeling.
In een lage
en (half)
hoge uitvoe-
ring beschik-
baar.

Voor OLAT leden (op vertoon lidmaatschap) 10% korting

Comfort Zones: waar voeten spreken.....

Kofferen 4 - 5492 BN Sint Oedenrode
0413 - 769 027 - www.comfortzones.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,
Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 14 oktober 2012

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik winterserie - Sterksel	Myriam van den Berg	3/10
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Winterserie		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel opgetekend door Ad van Asten		7
Onze jarigen; Ledenadministratie	Jet van den Bersselaar-Dreesen	8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Vrijwilligersdag 2012	Ad van Asten	11-13
Voordracht doen voor OLAT-onderscheidingen	Piet Knoester	13
Clubreis: Van de Eifel naar de Belvedere van de Gileppe	Ad van Asten	14-15/30
LPS: stand clubkampioenschap		16
LPS: agenda's & nieuws	Ad van Asten	17
Prikbord		18
Knittelfeld, Oostenrijk	Rinda Scheltens	19-21
Westerborkpad (7)	Rinda Scheltens	22-23
De Vaasa Marssi in Finland	Wilhelmien van Roon	24-27
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (9)	vrij naar blog Theo Tromp	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

VOORUITBLIK WINTERSERIE - Sterksel

De eerste wandeltocht van de winterserie, dat klinkt nog ver weg.... We hopen dat de winter nog even op zich laat wachten en dat we tijdens de eerste wandeling uit de serie getraakteerd worden op een mooie herfstdag: laag gefilterd zonlicht, herfstkleuren, vallende bladeren, die knisperen onder onze schoenen, beukennotjes, eikels, kastanjes..... genieten!

Ons vertrekpunt van vandaag is Huize Providentia, waar we een gastvrij onthaal hebben in het personeelsrestaurant. Providentia ligt vlakbij het dorp Sterksel waar voor epilepsiepatiënten in verschillende woongroepen een beschermde woonomgeving gecreëerd is. Providentia lijkt op een klein dorp: er is een boerderij, een kapel en een winkel. Het is groots opgezet en ligt te midden van een prachtig gevarieerd landschap: van ontginningen op arm dekzand tot landgoederen en natuurgebieden.

Na de start lopen alle afstanden gelijk op. Al direct zijn we omgeven door bossen. Een kort stukje over asfalt, de weg Heeze - Sterksel, om dan al fraai te wandelen langs het riviertje: de Sterkselse Aa.

Mooie bospaden volgen, af en toe een bruggetje over het water. De route leidt ons langs het kronkelende riviertje tot de weg Someren - Heeze.

Alle afstanden komen nu uit bij de eerste wagenrust. In alle vroegte is deze opgebouwd om iedereen welkom te heten met een bekertje koffie/thee met een boterham en de voeten even rust te gunnen. De wagenrust staat op een mooi plekje op het landgoed Kappelerput.

Versterkt gaan we verder.

Hier splitsen de wegen, de wandelaars van de 10 km vervolgen de route via een aparte lus, alweer richting startpunt.

De langere afstanden (30 en 40) gaan door de bossen richting het viaduct over de A2. Hierna volgt door een afwisselend stuk buitengebied: landerijen en bossen ten zuiden van Leende.

Net voor Leende buigt de 30 km af. De 40 km gaat langs het riviertje de Budeler Aa en komt in Leenderstrijp uit, een kleine buurtschap met mooie langgevelboerderijen. Daar hebben zij de eerste caférust. Hierna wacht het Leenderbos. Er volgt een mooie route dwars door dit bosgebied, richting Valkenswaard. De route wordt vervolgd via landgoed Valkenhorst om via een grote bocht door een groot heidegebied met vennen terug te keren richting A2.

Enkele kilometers verder sluit de 30 km weer aan. Ook zij kunnen genieten van een prachtig stukje vennengebied.

(Vervolg op pagina 10)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
16 okt.	Rondom Heeze	Van Oeffelen, 040-2261181 Heezerenbosch 24, 5591 TA Heeze
30 okt.	De Duinsche Hoeve	Vivent Mariaoord, 073-6454100 Vliertwijksestraat 369, 5244 NJ Rosmalen
13 nov.	Wasven-route	Gasterij In 't Ven, 040-7870707 Celebeslaan 30, 5641 AG Eindhoven
27 nov.	Struinen door Loonse en Drunense Duinen	Herberg De Drie Linden, 0416-372429 Giersbergen 8, 5151 RG Drunen
11 dec. **)	De Boskant	Streekpark Klein Oisterwijk, 013-5282059 Oirschotsebaan 8a, 5062 TE Oisterwijk **) <i>cafépauze op startplaats</i>

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt - altijd stipt om 10:00 uur - beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode

AGENDA	
Datum	Startpunt
9 oktober	De Beckart
16 oktober	De Vriendschap
23 oktober	Oud Rooy
30 oktober	Vresselse Hut
6 november	Den Toel
13 november	De Beckart
20 november	De Vriendschap
27 november	Oud Rooy

Vresselse Hut Vresselseweg 33, Nijnsel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN 2012

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpen op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2012

13 okt. Krijtland- Vaals - Valkenburg 26 / 21 km
pad

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07.00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07.35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08.10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur - maart)
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur - maart)

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€ 3,00
	15 km	€ 3,50
	20 km	€ 4,00
	30 km	€ 4,50
	40 km	€ 4,50
	60 km	€ 5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 18 november 2012	Boskant (Sint-Oedenrode) De Vriendschap Past. Teurlingsstraat 30 5492 EE Boskant
Zondag 20 januari 2013	Hoogeloon Landgoed De Biestheuvel Hoogcasteren 25 5528 NP Hoogeloon

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens, Frank Marchand
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
0499-473767 Ips@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkeersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Hans Janssen,
Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*finan*en)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbomepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries &*

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161

a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand

Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg

013-5702662

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Toon van Wordragen

Het hoogtepunt

Wij staan aan het begin van ons nieuwe wandelseizoen. Altijd een spannend moment binnen onze organisatie.

Zojuist hebben wij met onze vrijwilligers in een ontspannen sfeer en onder elkaar een feestje gevierd. Dat was om even buiten alle beslommeringen om de verbondenheid te benadrukken die wij door het jaar heen met onze club hebben. Dat geldt vanzelfsprekend ook met alle wandelaars die onze evenementen bezoeken.

Zonder vrijwilligers kunnen wij geen club in standhouden en daarom is het onze plicht om binnen de organisatie voortdurend volle aandacht te besteden aan de mensen die met ons een evenement neerzetten.

OLAT is veelzijdig wat organisatie betreft.

Onze winterserietochten vragen van begin tot einde volledige aandacht. De keuze van locaties is even belangrijk als de ruimte voor inschrijving en parkeren. Onze verzorgingsposten zijn synoniem voor de gastvrijheid bij OLAT. In dit alles mogen wij niet verzaken en onze kracht ligt daar vooral bij de inzet door de vrijwilligers. Mensen die al jaren hun trouw aan OLAT bewijzen door hun ijver en inzet om het de wandelaars naar de zin te maken. Als bestuur hebben wij de taak u daarbij alle steun te geven die nodig is.

Ook de andere evenementen vragen volle inzet van medewerkers en bestuur. Bij het prestatiegerichte wandelen is de zorg voor de deelnemers anders ingedeeld als bij een Grenzeloze Tocht vanuit Luyksgestel, samen met Milieu 2000, of ons specifiek zomers gerichte wandelevenement vanuit Geldrop. Opvallend dat elk onderdeel ook hier om specialisme vraagt en dat ook krijgt omdat vanaf het begin tot aan het afsluiten van de wandeling de aandacht op de individuele deelnemer gericht moet blijven.

Alleen met onze onvoorwaardelijke inzet en in volle overtuiging dat OLAT er is voor de wandelaar kunnen wij een wandelclub blijven die graag en massaal wordt bezocht. Laten wij op deze manier onze naam blijvend eer aandoen.

Bij dit clubblad ontvangt u ons programmaboekje voor het nieuwe jaar. Er zijn geen opvallende veranderingen ten opzichte van andere jaren. Alleen de Paastocht is vervangen door een Voorjaarstocht. Hopelijk wordt ook die tocht een succes.

De startlocaties voor de 5 winterserietochten zijn met zorg gekozen en wij zijn er van overtuigd dat ons komende wandelseizoen een garantie biedt voor veel wandelplezier.

Wij beleven in het komende seizoen 4 mijlpalen: 45 jaar wandelsportvereniging, 25 jaar clubreizen, 30 jaar Kempische Wandeldagen en 15 jaar Kempenlandtocht, gebeurtenissen waarvoor zich door de jaren heen veel enthousiaste mensen hebben ingezet om het zover te laten komen. Stel hen daarom niet teleur als dat op enig moment wordt gevierd.

NIEUWS KORT

GOED IDEE

Voor wandelaars in dorpen en steden, maar ook voor hen die graag een uitstapje maken in de vrije natuur is er goed nieuws. Vewin, de vereniging van waterbedrijven in Nederland, laat weten dat er in de komende jaren duizenden watertappunten worden aangesloten in het openbare gebied. Dat geldt niet alleen voor dorpen en steden maar ook voor natuurgebieden en andere openbare plekken waar gewandeld kan worden. De bedoeling is dat de mensen bij deze watertappunten een slokje kunnen drinken en zelfs hun lege flesjes opnieuw gratis kunnen vullen met zuiver drinkwater. Momenteel kun je deze tappunten al vinden in de steden Den Bosch, Groningen, Utrecht en Alkmaar. Maar volgens een woordvoerder van Vewin moeten deze waterpunten in nog veel meer plaatsen en ook op het platteland worden aangesloten. Thans zijn er zo'n 200 tappunten aangesloten, waaronder wandelroutes in het duingebied bij Scheveningen. Steeds meer gemeentes dienen nu een verzoek in om aangesloten te worden op deze service van de waterleidingbedrijven en hopelijk wordt het net als vroeger, toen er in elk dorp wel een dorpspomp te vinden was, of waterputten in de vrije natuur. Natuurlijk moet het nu wel een stuk hygiënischer als toen. Goede ideeën zijn altijd welkom en zo denken wij er bij OLAT ook over. Om ideeën die spontaan opkomen ook daadwerkelijk uit te proberen, is er bij OLAT-wandelingen voortaan een ideeënbus in de startlocatie aanwezig, waarin de wandelaars hun ideeën kwijt kunnen. Enthousiaste mensen zullen dan uitproberen of uw ingebrachte idee ook

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag.

Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

16-10 Mien van Hoof	Sint-Oedenrode
17-10 Mari van de Rijt	Sint Oedenrode
17-10 Andre Heusdens	Eindhoven
18-10 Rob Huizinga	Eindhoven
18-10 Nicole Nacken	Helmond
18-10 Mieke Kocken	Boxtel
19-10 Mia Bolck	Eersel
19-10 Wineke van der Velden	Lommel
20-10 Maria van Sleuwen - v.d. Tillaer	Boekel
21-10 Johan van Bakel	Sint Oedenrode
21-10 Sander Frijters	Roosendaal
21-10 Maria van Hoek - Kuijpers	Mierlo
23-10 Leo Schuurmans	Langenboom
23-10 Riek Fiers	Eindhoven
24-10 Monique Barten	Veldhoven
25-10 Cees Jacobs	Uden
26-10 Tiny Ruijs-de Louw	Erp
26-10 Henk Plaat	Valkenswaard
26-10 Fien Manders	Oost West En Middelbeers

27-10 Herma Dortmans	Veghel
27-10 Doortje Kessels - van Oort	Boekel
27-10 Ans Franssen-v/d Weerden	Nuenen
28-10 Jan van den Hurk	Helmond
29-10 Maria van Hak	Best
28-10 Kees van Beers	Eindhoven
29-10 Clazien Koopman-van de Zande	Brugel
29-10 Wim Rossum	Mill
30-10 Antonet vd Nieuwenhuijzen	Sint Oedenrode
30-10 Toos Kantelbergs - van de Berg	Nuenen
30-10 Piet van Petten	Goudswaard
30-10 Nico van den Berg	Asten
30-10 Maria van den Berg	Veghel
31-10 Jan van 't Hof	Eindhoven

NOVEMBER

1-11 Marja Hoekstra	Oostzaan
1-11 Huub Koppelman	Erp
2-11 Toon van der Vleuten	Sint Oedenrode
2-11 Martha Rodenburg - Glorie	Sint Oedenrode
2-11 Tiny van Erp - Welten	Sint-Oedenrode
1-11 Trudy Taal	Wijnjewoude
2-11 Truus Maas	Heeze
4-11 Henry Sars	Eindhoven
4-11 Wim Toonen	Langenboom

4-11 Corvan Aarle	Sint Oedenrode
4-11 Hans Sondagh	Nuenen
4-11 Tiny van Lanen	Boekel
5-11 Gonny Hollanders - van Kol	Asten
7-11 Hanny Verwegen	Veghel
8-11 Elly van de Velden	Sint Oedenrode
8-11 Theo Gijzen	Eindhoven
8-11 Ron van Dijk	Deume
8-11 Henrietta Coenen	Eindhoven
9-11 Nettie Brans	Sint Oedenrode
9-11 Dick Verhagen	's-Gravenhage
11-11 Pieter Boon	Sint-Oedenrode
11-11 Tineke van de Pas - van Nieuwburg	Haaren
12-11 Toos de Rooij	Breda
12-11 Wim Vegers	Rosmalen
12-11 Walter Eickmans	Eindhoven
12-11 Ottie Arie	Waalre
13-11 Toos van Oorschot-vd Westelaken	St Oedenrode
14-11 Ans Bouwe - v.d. Pol	Erp
13-11 Julia Omta - Noya	Milheeze
14-11 Rinda Scheltens	Zwolle
13-11 Bert Witte	Cuijk
14-11 Pim van den Dungen	Best
14-11 Els Hikspoors	Geldrop
15-11 Joyce Pauw	Heeze

LEDENADM.

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de leden-administratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Mevr. Trudy Taal, Te Nijenhuiswei 51,
9241 EB Wijnjewoude

Dhr. Jo Lepoutre, Kastanjehof 12,
5386 GP Geffen

AANMELDINGEN

Weliswaar niet gemeld als deelnemer bij de redactie, maar wél gezien: 3 dames van OLAT tijdens de Vierdaagse van Nijmegen

VAN DE BESTUURSTAFEL

SAMENSTELLING OLAT-COMMISSIES

Het bestuur laat u bij deze weten dat onlangs Hans Janssen is toegevoegd aan de commissie Winterserie. Het is de bedoeling dat Hans de coördinatie van de verzorging voor de winterserietochten en de voorjaarstocht op zich gaat nemen.

Met de commissie Clubreizen is onlangs gesproken over de invulling van het reisprogramma voor 2013. Het resultaat is te vinden in ons nieuwe programmaboekje. Bovendien is met de commissie gesproken over de samenstelling. Zij hebben te kennen gegeven nog even op de ingeslagen weg te willen doorgaan. Zij staan echter niet afwijzend tegenover aanvulling van de commissie met nieuwe leden. Ad Ketelaars is als bestuursafgevaardigde aan de commissie toegevoegd. De coördinatie blijft zoals gebruikelijk bij Toon van Wordragen.

Het bestuur heeft verder Frank Marchand benoemd tot plaatsvervangend bestuursvertegenwoordiger bij de commissie LPS. Dat houdt in dat Frank met onmiddellijke ingang toetreedt tot de commissie en binnen afzienbare tijd Ad van Asten zal opvolgen als bestuursvertegenwoordiger voor deze commissie.

DOCUMENTATIEARCHIEF

Al eerder is gemeld dat OLAT is overgaan op het vastleggen van besluitvorming door middel van een centraal documentatiearchief. Naast alle jaargangen sinds 1999 van het clubblad in digitale vorm zijn nu ook de verslagen van bestuursvergaderingen in digitale vorm opgeslagen in dat archief. Aan de secretariaten van onze commissies wordt gevraagd om de in hun bezit zijnde commissieverslagen op te sturen naar archivaris Otto Ahlers, e-mail: fotoarchief@olat.nl

Deze zal de stukken in digitale vorm archiveren en de commissie een code verstrekken, zodat ook de leden van de commissies deze kunnen inzien.

Zodra deze transactie is afgesloten, zullen het secretariaat van OLAT en ook de commissies onderling de mogelijkheid krijgen om met elkaar via de server te communiceren over onderhavige documenten. Hierover wordt u nader geïnformeerd. Ook is het mogelijk, indien u dat wenselijk vindt, om persoonlijke uitleg te krijgen hoe een en ander in zijn werk gaat. Dat moet u dan wel even laten weten aan Otto.

JAARVERGADERING OLAT 2013 IETS VERVROEGD

De volgende jaarvergadering van wsv OLAT is vastgelegd voor zaterdag 23 februari 2013 in het Activiteitscentrum, Burghplan, Fabritiuslaan 28, 5645 ES Eindhoven.

Aanvang 13.30 uur.

De jaarverslagen van onze commissies dienen in verband hiermee vóór 15 december a.s. in het bezit te zijn van onze secretaris.

Wij wijzen er verder op dat de leden van OLAT het recht hebben om kandidaten voor te dragen voor het Lidmaatschap van Verdienste en eventueel andere voordrachten kunnen aandragen. Uiteraard dienen de voordrachten gefundeerd te zijn en moeten ze uiterlijk 15 november zijn ingediend bij de commissie Onderscheidingen:

de heer P. Knoester, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen.

E-mail: p.j.knoester@hetnet.nl

THUISLOCATIE WSV OLAT

OLAT stoorde zich aan al geruime tijd aan het meeverhuizen van de verenigingszetel met het secretariaatsadres. Een mogelijkheid om dat te voorkomen was het nemen van een postadres in Sint-Oedenrode, maar dat leverde weer andere problemen op.

De KNBLO-NL heeft het nu mogelijk gemaakt dat de verenigingslocatie in de vestigingsplaats blijft en niet meer meeverhuist met secretariaatswijzingen. Dus vanaf nu is bij filtering van de naam OLAT bij de KNBLO onze vereniging gevestigd in Sint-Oedenrode.

OLAT WEL AANGESLOTEN BIJ NFV (IVV)

Eerder werd gemeld dat er bij onze wandeltochten vanaf dit jaar niet langer IVV gestempeld zou worden. Op veler verzoek komen we daar echter op terug. Vooral onze Belgische wandelvrienden zouden het jammer vinden als deze stempel voortaan niet langer de bekroning zou vormen van de prachtige winterserietochten van OLAT. Bovendien timmert deze sportfederatie steeds meer aan de weg. Zo kunnen de deelnemers aan de Vierdaagse een stempel krijgen na het voltooien van hun prestatie.

Uniek aan de stempelkaarten van de Nederlandse Federatie voor Volkssport is dat ze eveneens geldig zijn in andere landen en daar na wandeltochten worden afgestempeld voor een bepaald aantal afgelegde afstanden. Dus een pure afrekening op kilometers. Wij zijn gezwicht voor dit argument en hebben onze vereniging opnieuw laten registreren.

NEEM ONS PROGRAMMABOEKJE MEE

Vanaf de winterserietocht in Sterksel is ons programmaboekje voor 2013 beschikbaar.

Wij vragen leden die regelmatig tochten bij andere clubs bezoeken ons boekje daar te distribueren. Bij de meeste tochten is daarvoor wel de mogelijkheid. Neem na de wandeling de overgebleven boekjes wel mee naar huis voor de

Even later komt wagenrust 2 in zicht.

Deze is alleen voor de 30 en 40 km.

Door bosgebied richting spoorlijn en A67 naderen we de Strabrechtse Heide, nog bekend van de Kempische Wandeldagen. Nu laat deze heide zich in een ander jaargetijde bewonderen. Het paars is verdwenen, maar de fraaie vergezichten, de berkenbomen her en der zijn gebleven.

De heide is eeuwenlang een belangrijke bron van inkomsten geweest voor de bewoners van Heeze en omstreken. Plaggen hei vormden de basis voor mest. Maar de heide leverde dankzij de bijenteelt ook een belangrijk product als honing. Door begrazing van schapen en afplaggen is de grond voedselarm geworden. Maar juist op die arme grond groeien bijzondere planten, zoals gentiaan en kleine zonnedauw. Op de Strabrechtse Heide leven nog hagedissen en typische heidevogels zoals de wulp en de geelgors.

Er zijn heel wat riviertjes te bewonderen tijdens deze eerste winterserie. We komen nu bij de Rul. De Rul of Kleine Dommel ontstaat uit de samenvloeiing van de Sterkelse Aa en de Grote Aa in de Engelse Tuin bij het kasteel van Heeze. De Kleine Dommel loopt van Heeze naar Geldrop. Dat een beekdal zo direct aansluit bij een heideveld is in Brabant uitzonderlijk. Wij kunnen hier vandaag van genieten.

De wandelaars van de 15 en 20 km steken na de wagenrust de weg over en gaan via een bochtig weggetje richting Kasteel Heeze. Het kasteel van Heeze bestaat eigenlijk uit twee kastelen. Achter het statige 17e-eeuwse gebouw bevindt zich het restant van de oude middeleeuwse burcht Eymerrick, daterend uit de 15e eeuw met muren van bijna anderhalve meter dik. Het kasteel wordt sinds 1760 bewoond door de familie Van Tuyll van Serooskerken en is daarmee één van de laatste bewoonde kastelen in Nederland.

We lopen langs het kasteel Heeze en slaan een veldweggetje in richting Strabrechtse Heide. We komen nu op een van de mooiste stukjes van de route! Kleinschalige bosperceeltjes die doorsneden worden door twee riviertjes, de Rielloop en Sterkelse Aa. Daar slingeren we door, we komen over zes tot zeven bruggetjes, door berkenbroekbos. Een broekbos, dan weten we dat het een moerasachtig gebied is, nu nog begaanbaar, in de winter absoluut te nat. Wat is het er mooi! In 2003 werd het genomineerd tot een van de mooiste plekjes van Nederland (net niet verkozen, maar het zegt

genoeg!).

Hier buigt de 15 km af, richting Strabrechtse Heide, om van lieverlee terug te keren naar het startpunt. De 20 km vervolgt de route, links van de Strabrechtse Heide, via de Mierlosedijk. Er volgen bosperceeltjes en stukjes laarzenpad. Tegen het einde van het heidegebied sluiten de 30 en 40 km weer aan. We lopen gezamenlijk naar manege Meulendijks, voor de caférust.

Hierna volgt, al verschillende keren genoemd in dit artikel, nu echt de Strabrechtse Heide. Liepen we eerst langs de rand, nu gaan we er dwars doorheen. We passeren de schaapskooi. Er dwaalt op de Strabrechtse Heide een kudde van ongeveer driehonderdvijftig Kempische Heideschape rond, bewaakt door een herder met twee honden. Begrazing is noodzakelijk, omdat anders de hei binnen de kortst mogelijke tijd weer dicht zou groeien met gras en bos. Het Kempisch Heideschaap is een eeuwenoud ras. Zijn oorsprong ligt in de Kempen en rond de Peel in Brabant. Daar werd het dier vooral gehouden voor het vlees en de wol. De heide was het graasgebied van het Kempisch Heideschaap: op schrale gronden voelen ze zich thuis. Misschien zien we de kudde op de heide, misschien zijn de schapen bij de kooi....

Na de heide volgen opnieuw bossen. Maar wat voor bossen: de Herbertusbossen, een oud bos met hoogopgaand loof- en naaldhout nabij het kasteel van Heeze. De herfstkleuren laten zich hier in volle pracht zien, het rode blad van de Amerikaanse eik tegenover het geelkleurende blad van de beuken. Het is volop genieten! De bossen zijn vernoemd naar Herbertus van Heeze, de eerste Heer van Heeze. Inmiddels is de 15 km ook weer aangesloten en zijn alle afstanden weer samen. We naderen de weg Someren - Heeze. We steken deze over en belanden nu in een stukje nieuwe natuur. Mooie paadjes leiden ons door dit gebied. Uiteindelijk komen we bij een varkens-proefboerderij. Onze routebouwer heeft toestemming gekregen om over het erf te mogen lopen. We vinden hier wagenrust 3. Inmiddels is de herfstsoep klaar, die laten we ons goed smaken. Het laatste stukje hei en bos volgt. Via gebieden van het Brabants Landschap lopen we terug naar Providentia.

Een voldaan gevoel na een prachtige wandeltocht, waar we Ad Verbakel, onze routebouwer weer hartelijk voor willen bedanken. En behalve hem de uitzetters, de mensen van de

Hartelijk dank namens OLAT

Het is een jaarlijkse traditie om de medewerkers aan de OLAT-evenementen te trakteren op een uitje. Gebruikelijk is ook om daarvoor de eerste zaterdag in september te kiezen en dat is voor 2012 uitgekomen op de mooiste zo-

OLAT telt nogal wat vrijwilligers en in juni gaan dan ook een hele reeks brieven de deur uit om iedereen te inviteren voor dit speciale onderonsje. Het enige dat dan nog wordt gevraagd is om de strook terug te sturen of de uitnodiging ook wordt aangenomen. Om alles ordentelijk te laten verlopen is de keuze gevallen op twee activiteiten op verschillende locaties die om beurt zullen worden aangedaan. De locaties liggen hemelsbreed nauwelijks een kilometer uit elkaar.

Twee locaties, dus ook twee gastheren, waarvoor Joop Wesseling en Ad Ketelaars de uitgekozen personen zijn. De twee groepen hebben ongeveer een gelijke verdeling van 45 personen, willekeurig verdeeld op binnenkomst van acceptatie.

Samen met mijn vrouw ben ik ingedeeld in de groep van Ad, met de Vresselse Hut als invitatiepunt. De groep met Joop begint de middag op de Strobolhoef, waarover straks meer.

Beiden zijn we elektrisch geladen op weg naar de Hut, het is niet zover en daarom goed te doen met eigen vervoer. Ik moet Dini wel overtuigen dat ik via de normale weg ga, want anders kan ik het wel vergeten. De voorgaande dagen hebben we vanwege het mooie weer nogal wat geoefend om toch een beetje conditie op te doen voor de clubreis naar de Hoge Venen. Op een van die oefentochten heb ik Dini met haar scootmobiel de Hazenputten opgestuurd in de overtuiging dat ik haar rechtstreeks naar de Strobolhoeve kon leiden om haar alvast een indruk te kunnen geven van

wat ons te wachten staat voor deze dag. Het toeval wil dat de aanvankelijk verharde weg op het einde verzandt in een nogal glooiend en bochtig mountainbikepad. Draai in zo'n geval maar eens om met zo'n mobiel!

We gaan deze zaterdag dus via de verharde weg. Ze zitten allemaal op het buitenterras en niet lang daarna worden we welkom geheten door de gastheer, zoals dat hoort. Ook meteen een seintje voor de bediening om ons een kopje koffie met cake aan te bieden.

Ad vertelt dat we gaan kegelen op een volautomatische baan met computerbesturing. We mogen zelf onze naam invullen op een papiertje, dat daar ook uitsluitend voor is bestemd. Natuurlijk delen we ons in bijbekenden, het kan ook niet anders. Zodra de koffie op is, gaan we naar binnen.

Het spel is inderdaad vlug duidelijk gemaakt en met zes banen tegelijk begint de competitie. Daarbij moet je je zoiets voorstellen als bij ons clubkampioenschap: de meeste punten worden binnengehaald door de fanatiekste spelers. Alles bij elkaar duurt het spelletje anderhalf uur en in die tijd spelen we ongeveer vijftien setjes en dan gaat alles automatisch op uit. In ons groepje van zes gaan Frans, Bert en Jan gelijk op, Riekie weet ook hoe het moet, maar ikzelf krijg de slag niet te pakken.

De buren aan weerszijden zijn flink fanatiek en Lineke speelt met Sjaan als de beste. Van de andere kant probeert Ria mij te instrueren, dat het breedmaken voor de slag een goede optie is om te scoren, net zoals bij hockey.

Het zal wel! Als ik goed ben geïnformeerd wint uiteindelijk de groep links in de hoek, onder aanvoering van Cor, deze sessie.

In het heetst van de strijd vergeten we bijna in een horecazaak te gast te zijn, dus nog vlug even een verfrissing bestellen voordat het geheel op de andere locatie een vervolg krijgt.

De groep gaat op eigen gelegenheid naar de volgende afspraak in Nijnsel. Ria, Bert en ik mogen met Frits en Bertie mee in de auto. Opvallend veel mensen zijn met de fiets gekomen en zeker niet direct uit de buurt. Sportief groepje, die OLAT-ers.

Wat natuurlijke omgeving betreft zijn wij in een van de mooiste gebieden van de Meierij: de hoge akkers van het Dommeldal. De begroeiing is er fantastisch en de verbindingsweg met aan weerszijden typische behuizing straalt landelijke rust uit. We moeten even een ommetje maken richting Mariahout, maar dan gaat het direct weer het Vresselsbos in op locatie Strobolseheidsteeg.

Wegschietende konijntjes, fluitende vogels, ontelbare insecten, ruisende bladeren. Hier en daar een boerderij, rust en schijnbare verlatenheid karakteriseren dit puur Brabantse landschap. Honderden hectaren bossen, vennen, bijzondere planten, zandheuvelds, uitkijkposten en rustplaatsen. Fiets- en wandelpaden doorsnijden de Moerkuilen, de Dommelbeemden, het Vresselsbos en de Hazenputten. Ingeklemd tussen deze vier natuurgebieden ligt buurtschap De Zandhoeve, een gehuchtje met een historische achtergrond en een rijk verhaal.

Met de Dommel als belangrijke voedselbron ploeterden rond 1400 de boerengezinnen uit de huidige buurtschap De Zandhoeve op de heidegronden en zandruggen voor hun dagelijkse maaltijd. De Rooise koster Adriaan Cornelis Brock (1775 - 1834) legde in zijn boek 'Beschrijving der Vryheid St. Oden Rode' de geschiedenis van vijf historische boerenhoeven vast uit deze streek: Hoeve Strobol.

Deze middag brengen wij een bezoek aan deze hoeve, die sinds 1973 een historische beleving biedt voor iedereen die geïnteresseerd is in de dagelijkse bezigheden van onze voorouders en de voorwerpen waarmee zij vertrouwd waren en die in onze herinneringen ook weer een plekje krijgen op het moment dat we ze herkennen als voorwerpen die nog gebruikelijk waren in onze eigen jeugd.

Het bezoek van de groep onder gastheerschap van Joop is nog niet helemaal ten einde als we daar aankomen, daarom is er voldoende gelegenheid om in de huiskamer te genieten van een kopje koffie met cake, aangeboden namens OLAT. Hier is al een voorproefje van wat we straks allemaal te zien zullen krijgen. Het vertrek zit tot in de nok toe vol met voorwerpen uit het huishouden en dagelijks gebruik op het erf. Ook op de wanden is geen plekje meer vrij. De eigenaar van Hoeve Strobol, gekleed zoals de meeste boeren zo'n 75 jaar geleden rondliepen, geeft een korte schets van wat er allemaal hangt. Veelal zijn het giften van families en/of herinneringen aan bijzondere personen uit de omgeving Sint-Oedenrode. Als Annie Verbakel gereed is met koffie schenken, nodigt Bert Verbakel, de eigenaar van het bedrijf, ons uit hem te volgen naar de hallen waar de verzameling staat uitgesteld. We worden in twee groepen verdeeld, zodat het een overzichtelijke presentatie kan worden. De andere groep krijgt een eigen

begeleider.

In de voorkamer staat de tafel nog in volle opsmuk uit die tijd, de pastoor is net geweest en er ontbreekt een sigaar uit de doos. Er was deze keer geen borrel geschonken en Bert heeft het vermoeden dat pastoor voor de laatste keer geweest is.

De hal die we betreden is overweldigend, zo'n 50 meter lang en voldoende breed om twee ruime gangen aan weerszijden te benutten.

In het midden een rijke verzameling historische automobielen uit de jaren '20 en '30. Ze zijn stuk voor stuk gereviseerd en je zou er zo mee weg kunnen rijden, laat Bert vol trots weten. Hij heeft het zelf voor elkaar gekregen, als een van

zijn grootste hobby's. Een zeldzaam pronkstuk is de 'Unic' uit 1914. Niemand onder ons had zo'n uitzonderlijke model eerder gezien. Bert Verbakel is er dan ook bijzonder trots op dat er nu na ontelbare hobby-uren en een totale restauratietijd van zes jaar één van de eerste gemotoriseerde voertuigen mooi staat te wezen in zijn museum Hoeve Strobol.

En zo staan er verschillende pronkstukken, allemaal met een eigen geschiedenis, die Bert stuk voor stuk kent en waarvan hij ons met plezier deelgenoot maakt.

Er staat een originele jeep, geland in de Sonse hei tijdens operatie Market Garden, naast de trouwauto van zijn zoon. Ook staan er enkele tractoren, nauwelijks als zodanig te herkennen omdat het oerstukken zijn en een kolossale vrachtwagen die helemaal is gerestaureerd en voorzien van een eikenhouten achterbak eigenhandig gemaakt van een eikenboom uit het Vresselsbos. De wagen is Amerikaans, dus er zit een geweerhouder met inhoud voor het achterraam. Indrukwekkend.

Maar het zijn niet alleen auto's die we te zien krijgen. Hele inboedels uit boerderijen en andere huishoudens staan hier uitgesteld als gebruiksvoorwerpen uit het dagelijks leven van weleer. Iedereen herkent voorwerpen die vroeger thuis ook werden gebruikt.

Natuurlijk zijn er ongebruikelijke voorwerpen waarvan we niet eens kunnen vermoeden waarvoor ze hebben gediend. Bert weet het allemaal haarfijn en met een persoonlijk verhaal eromheen uit te leggen. Er valt zoveel te vertellen, maar er is nog een hal om te bezoeken.

Daar worden we even stil van.

Een kolossale stoommachine uit 1930 met aggregaat uit

1917. Het is een unieke combinatie: een Deutz motor uit 1930 met aggregaat uit 1917, zeldzaam en nergens anders in Nederland te zien. De motor weegt ongeveer 30 ton. Dit apparaat van oorsprong Deutz ligt op een stalen frame van 3,5 x 8 meter en als hij loopt moet het geluid puur genot zijn. Deze machine diende oorspronkelijk om een compleet gemaal van een Gelders waterleidingbedrijf in werking te houden. Samen met vier vrijwilligers heeft Bert de machine helemaal gereviseerd en geniet hij sinds 2008 dagelijks van dit trotse bezit dat op deze manier bewaard blijft voor de toekomst.

Er is een complete broodbakkerij. Helaas is de bakker onlangs overleden, maar het is de bedoeling dat er een opvolger komt en dat er eind april als vanouds weer genoten kan worden van worstenbroodjes uit eigen bakkerij. Ook de burenen genieten dan natuurlijk mee, want die moeten af en toe wel iets door de vingers zien als het hele bedrijf in werking is. Zo zijn er nog diverse bedrijfjes in de hal ondergebracht met allemaal een eigen verhaal. Helaas te veel om op te noemen. Een ding staat vast: wij hebben genoten van iets unieks, heel dicht bij huis!

Wie zou de Speld van Verdienste moeten krijgen?

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de commissie Onderscheidingen. Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet of gedaan heeft, dat die persoon zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Maar wel graag **vóór 15 november**.

Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar vertel ons ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

U kunt uw voordracht sturen naar de commissie Onderscheidingen, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen, of per

e-mail naar p.j.knoester@hetnet.nl.

De overige onderscheidingen binnen OLAT gaan ofwel op voordracht van het bestuur (Lid van Verdienste), ofwel op voordracht van het bestuur met instemming van de algemene ledenvergadering (het Erelidmaatschap). Verder kent OLAT nog een onderscheiding, de hoogste binnen de vereniging en dat is de Cornelis van Montfoort trofee. Deze wisseltrofee wordt uitgereikt aan een persoon die zich gedurende geruime tijd zeer actief heeft ingezet voor OLAT. Het is niet eenvoudig om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een van de bovenstaande genoemde onderscheidingen, dus hoe meer u vertelt over de kandidaat, hoe meer u ons – het bestuur en de commissie Onderscheidingen - helpt om de juiste beslissing te nemen.

Van de Eifel naar de Belvedere van de Gileppe

In Zuidelijk Limburg maakt Frans, onze chauffeur een extra wending en zet hij koers richting Duitsland. Nu klinken de plaatsaanduidingen ook meteen gezelliger en verschijnen plaatsen als Brunssum, Stolberg, Wuerselen en Roetgen op het radarscherm. Een plaatsje nemen we in z'n geheel mee, zien dat de benzineprijs hier een dubbeltje lager ligt dan bij ons en dat de winkels al omstreeks 9.00 uur goede klandizie hebben. Bijna tuffen we het zijstraatje naar Muetzenich voorbij, maar we halen het net. Gelukkig zijn op dat moment alle mensen al in het dorp voor de boodschappen of de begrafenis, anders had het nog problemen kunnen opleveren bij het passeren, zo knus is het hier. Maar dan zijn we ook op onze bestemming in Muetzenich, net voorbij de kerk. De zaal staat al gedekt voor de begrafenisgasten, maar de tassen worden toch nog vlug even voor ons gevuld. We delen waarschijnlijk mee in de bedongen prijs, want waar krijg je nog een tas koffie voor €1,20.

Een groot aantal deelnemers besluit voor de langste afstand te gaan, ruim 27 km staat op de liniaal. Net buiten het dorp zullen deze wandelaars een

Charlemagne staat er in de vertaalde routebeschrijving. Volgens een legende zou hier Karel de Grote in slaap zijn gevallen tijdens de jacht; zal wel waar zijn, net als de hoogte waarop de plek is gesitueerd: 660 meter. We merken dat hoogteverschil trouwens goed aan het geronk van de motor als Frans ons even later naar startpunt 4 op het kaartje probeert te brengen. Dat lukt dus niet helemaal. Want je rijdt niet zomaar met een bus vol toeristen een natuurpark binnen en zeker niet in Duitsland.

Toon gooit het op een akkoord met iemand met pet op en epauletten en we mogen te voet een aantal kilometers voltooien naar het aansluitpunt met de route die we ook wel gevonden hadden als we met de anderen waren opgelopen. Het is trouwens een fraai paadje door de hei en wat andere begroeiing, die de natuurvorsers onder ons zeker wel zou kunnen benoemen. Het duurt niet lang of we herkennen de punten die genoemd staan in de beschrijving: een bosweg!

Als altijd let ik goed op de omgeving en zie een plaatselijke bezienswaardigheid, een meertje uit de ijstijd: 9000 jaar v.Chr. Maar verder is alles heel aardig en we genieten dan ook volop.

We hebben er met spanning naar uitgezien. De clubreis van september gaat weer eens naar het Eifelgebied. Het is al een hele poos geleden dat we daar ons wandelvertier zochten. De bus is vandaag niet helemaal vol, maar toch voldoende bezet om 'verantwoord' het avontuur aan te gaan.

eindje langs de grens met België wandelen en daar een paar ferme stenen ontwaren. Lit de

Ons groepje, dat zich spontaan heeft gevormd, bestaat uit vijf personen: Coby, Maria, Toon en Miet en de pers. We krijgen een snoepje van Toon (van Miet) en kunnen er voorlopig tegen. En dat moet ook, want de omgeving wordt wat ruiger. De Getzbach gaat nu een woordje mee spreken en dat is in een van nature hoogveengebied toch meestal een spelbreker. Er zit zelfs wat beweging in de grond, nou ja, er zat wat beweging, want de ondergrond is wat hobbelig geworden. Ook is de hei vergroeid tot bos; al bij al herkenbare natuur voor clubreizen.

Het veen van Kutenhart wordt aangehaald in de beschrijving. Het is hier niet altijd even veilig geweest, dat getuigt het wegwijk dat hier zo'n 50 jaar geleden Christian Jansen om het leven kwam, vanwege een brand. De ruige

natuur noemde ik al, maar ook het riviertje heeft zijn nukken. Watervalltjes maken het pittoresk, maar soms is het ook moeilijk de oever te volgen. Wij gaan in op een alternatief, maar de bedenker is duidelijk ook de weg even kwijt geweest. Een levensgevaarlijk bruggetje brengt ons op de linker oever en dan begint het ademloos gezwog over een puinhelling die naar ongekende hoogte leidt. Tegenliggers noemen ons van grote klasse!

Maar we bereiken de verharde weg die richting Eupen gaat. Vals plat weliswaar, maar het is goed te doen. Beneden blijft het riviertje onvermoeibaar volgen en op een zeker moment neemt het zelfs grootse vormen aan en verandert het riviertje al vlug in een meer. In de verte zien we ook bebouwing; dat duidt erop dat we het stuwmeer van Eupen naderen. Hier komen de Getzbach en de Weser bij elkaar en dienen zo samen als bron voor het geweldige meer dat 25 miljoen kubieke meter water kan bevatten.

Het stuwmeer is aangelegd tijdens de Tweede Wereldoorlog en als we het

van alle zijden bekijken maakt het diepe indruk op ons. Zowel rechts waar zich het meer heeft gevormd, als links waar diverse imposante complexen dienen als waterzuivering en andere diensten. Duidelijk is even later ook de kolossale muur te zien die het water in bedwang houdt. Voor ons, in het bos, ook nog bebouwing en een bord met een biermerk dat aangeeft dat er ook horeca aanwezig is. Zwaaiende armen proberen ons over te halen de klim naar de top te wagen, maar we be-

dwingen de dorst.

We krijgen nog wel een mooi uitzicht over de omgeving voordat we het dal weer induiken. Na wat manoeuvres en meestal een dalende koers volgend, komen we in een buitenwijk van Eupen. Een vroeger fabriekscomplex duidt op vergane glorie, een malaise waarin ook het lokale cafeetje is meegegaan. Het heet hier Bellmerin.

Even denken we dat we gaan klimmen,

maar het valt mee. We gaan een pad op dat zich hoog boven een rivierarm bevindt en Eupen in een trefzekere omarming houdt. We worden ingehaald door Ingrid en Paula die wel het Eupener biermerk zijn gevolgd. Het pad op hoogte is mooi en er staan geregeld bankjes uitnodigend om even te pauzeren. We kijken uit op een imposant klooster en daarachter een kerk. Als we even later zijn afgedaald, lopen we over een mooi ommuurd pad langs de kerk, die naar Sint Nicolaas is vernoemd. Mooi gebouw met imposante toren. Verder staan hier in de benedenstad Eupen veel indrukwekkende huizen, die doen vermoeden dat er vroeger intensief handel is gedreven. De stad staat bekend om zijn wolnijverheid.

We vinden het tijd om even te rusten en bij een pizzaboer met koffiezetapparaat is daarvoor gelegenheid. Ook hier hanteren ze vooroorlogse prijzen en we nemen even de tijd om tot ons zelf te komen. Co en Mario komen er gezellig bij zitten.

Bij een brug gaan we linksaf en verlaten het stadje langs een fabrieksterrein. Dat is voorlopig ook het einde van de bewoonde wereld. Na nog enige bijzondere tekens zoals een kruisbeeld en een verweerde grenspaal gaan we voorgoed het woud in, het

LPS STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND PER 19 SEPTEMBER 2012

1		Martien van Achterberg	15180	26	M
2		Hans Pranger	13075	24	M
3	1	Sandra de Graaff	11825	26	V
4		Jan Dinnissen	11450	23	M
5		Henk Vink	10675	23	M
6	2	Hanny Klumpkens	9535	19	V
7	3	Anita Pepers	9470	22	V
8		Gerrit Arfman	9235	20	M
9		Mart Douven	8890	20	M
10		Wim van Gemert	7825	14	M
11	4	Marleen Ramakers	7530	18	V
12		Ernst Westerhoff	7410	13	M
13		Hugo Prinsen	7315	16	M
14		Wim van Cappelle	7150	13	M
15		Pieter Boots	6940	17	M
16		Wilko van Nieuwenhuyzen	6495	12	M
17		Dennis van Reeden	6430	9	M
18		Koos van der Maden	6250	14	M
19		Roel van der Wijst	6160	16	M
20		Huub Raijmakers	5380	10	M
	5	Connie Raijmakers	5380	10	V
22		Nico van Hassel	5200	13	M
23		Peter van den Brink	5150	11	M
24		Cees Relou	5120	13	M
25		Hans van Heeswijk	5040	11	M
26		Eric-jan van Oorschot	5025	9	M
27		Rob van Stuivenberg	5025	11	M
28		Frank Marchand	4785	11	M
29		Dirk Donders	4715	13	M
30		Rik Weverbergh	4570	8	M
31		Ton de Jong	4530	9	M
32	6	Ineke Pijnenburg	4430	12	V
33		Ton Seetsen	4215	9	M
34	7	Nicole Nacken	4165	9	V
35		Rini Welten	4050	10	M
36		Jelte van der Zee	3620	8	M
37	8	Rinda Scheltens	3500	9	V
38		Cor v/d Heijden	3305	7	M
39		Rino Hamelink	2905	6	M
40		Gerrit van Haandel	2730	5	M
41		Frits Mennen	2630	5	M
42		Gerard Meeuws	2410	6	M
43		Erik Dikken	2385	6	M
44		Servee Derks	2285	3	M
45		Rudolf van Rooy	2275	5	M
46		Adri vd Graaff	2160	6	M
47	9	Isis la Croix	2075	6	V
48		Theo Martens	2040	5	M
49		Piet van Buul	1543	3	M
50		Wim vd Wittenboer	1530	4	M
51		Marco v Heel	1505	2	M
52		Co Tops	1450	3	M

53		Rob Keetlaer	1440	4	M
54		Jan Swinkels	1430	4	M
55	10	Maria vd Berg	1430	4	V
56		Bart Lutke Schipholt	1405	2	M
57		Claude Herman	1300	2	M
58	11	Coby Visser	1220	3	V
59		Stefan Mutsaars	1175	2	M
		Gerrie vd Aa	1175	2	M
61		Jack Hendriks	1145	2	M
62		Sjef Koolen	1120	3	M
63	12	Ria Bens	1070	3	V
64	13	Riet Emans	1000	2	V
65		Jannet v Kleeff	970	2	V
66		Paul Canters	805	1	M
67	15	Caroline Dinnissen-Vernie	795	2	V
68		Paul Rohner	710	2	M
	16	Jeanne v Roosmalen	710	2	V
	16	Lies Wesseling	710	2	V
71		Boetje Huliselan	700	1	M
72		Klaas Bakker	650	1	M
	18	Jeannette v Boerdonk	650	1	V
74		Hans van Ginkel	610	1	M
75		Gerrit van Roosmalen	570	1	M
	19	Sjan v Roosmalen	570	1	V
77		Wim Baken	365	1	M
78		Mari vd Rijt	360	1	M
		Aad Huisman	360	1	M
	20	Trudy Toonen	360	1	V
	20	Tiny van Alphen	360	1	V
	20	Annika Niesert	360	1	V
83		Jan van de Sande	360	1	M
	20	Janny den Braber	360	1	V
	20	Jolanda Meeuwsen	360	1	V
		Jo van den Akker	360	1	M
		Wim Toonen	360	1	M
	20	Annie Beekmans	360	1	V
	20	Anneriet Janssen	360	1	V
	20	Mirelle vd Oetelaar	360	1	V
		Theo Gijzen	360	1	M
		Adrie Toonen	360	1	M
		Henk Klinkhamer	360	1	M
		Gerrit Legierse	360	1	M
		Bram Stelling	360	1	M
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Peter vd Ven	360	1	M
100		Ben Duin	350	1	M
	28	Annemiek Karels	350	1	V
	28	Bea van Lieshout	350	1	V
		Willy Timmermans	350	1	M
	28	Anja van Kempen	350	1	V
	28	Rian Lacet	350	1	V
	28	Ans vd Oetelaar	350	1	V
107	33	Mirjam Kies	75	1	V

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

zondag 7 oktober	NK Snelwandelen Tilburg	50 km/ander afst	11.00 uur prec.	schema	250
vr/za 12 op 13 oktober	Jub. Tocht Waalwijk	110-100-80-75 km	22.00 uur	500-250	
zaterdag 13 oktober	De LAT Berg en Dal	60 km dagtocht	07.30-08.00 uur	250	100
vrij/za 2 op 3 november	Nacht van Bocholtz NOAD	100 - 110 km	21.00 uur	500	
zondag 4 november	Wedstrijd/prestatie RWV	5 km – 10 km	11.00 uur pr	schema	100
zondag 18 november	Wedstrijd/prestatie RWV	5 km – 10 km	11.00 uur pr	schema	100
zondag 2 december	Wedstrijd/prestatie RWV	5 km – 10 km	11.00 uur pr	schema	100

LET OP:

Er telt slechts 1 wandeling per weekend mee voor het clubkampioenschap. In totaal tellen er slechts 26 wandelingen mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meerdere tochten telt automatisch de tocht met het hoogste puntenaantal. Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich - bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht - bij Ad van Asten

Snelwandeldag op Papendal, zondag 25 november

Dat de intensieve snelwandeltrainingen die vorig jaar zijn opgestart op initiatief van het snelwandelplatform ook daadwerkelijk vruchten afwerpen, blijkt uit de volgende aankondiging.

Voor het eerst sinds vele jaren wordt er op het Nationale Sportcentrum Papendal een dag georganiseerd die geheel in het teken van het snelwandelen zal staan.

Deze dag is vooral bedoeld voor alle snelwandelaars, snelwandeltrainers en geïnteresseerden in het snelwandelen uit de Benelux.

Op deze dag wordt er samen getraind en een wedstrijd gewandeld. Bovendien worden er diverse presentaties over snelwandeltechnieken, trainingen en jurering gehouden.

Het programma ziet er als volgt uit:

09.00-09.30 uur	ontvangst
10.00-12.00 uur	training op de atletiekbaan
12.30-13.30	lunch
14.00-16.30 uur	bijeenkomst

Op de deelnemerslijst vinden wij de namen van de volgende OLAT-leden:

Wim van Cappelle; Wilko van Nieuwenhuyzen; Dennis van Reeden; Erik Dikken en Isis la Croix en Boetje Huliselan.

Boetje is tevens lid van het snelwandelplatform, dat veel succes boekt met de snelwandeltrainingen die geregeld in Nederland en België worden gehouden en die in de nabije toekomst zeker goede resultaten zullen opleveren.

Uitslag NK Snelwandelen - 20 km - 2012

bm	Strunk, Mate	Duitsland	1973	1.39.33.5
bm	Matthias Holtermann	Duitsland	1981	1.39.41.1
1	Beek, Harold van	RWV	1962	1.42.20.4
2	Leijenaar, Richard	RWV	1959	1.47.54.3
3	Bremen, Wilfried van	RWV	1987	1.52.17.7
4	Slooten, Andre van	RWV	1978	1.52.44.5
5	Gulik, Frank van der	De Lat	1977	1.52.48.1
6	Koenis, Theo	De Lat	1951	1.57.26.3
7	Riezebos, Gerrit	RWV	1959	2.03.07.2
8	Leijtens, Frans	RWV	1976	2.04.55.1
9	Tersteeg, Rob	RWV	1976	2.05.38.1
10	Netten, Jan	DAK	1968	2.05.56.5
11	Wakkee, Rene	RWV	1965	2.09.07.7
12	Wijsman, Alex	De Lat	1948	2.11.45.7
13	Frielink, Rob	RWV	1946	2.13.52.0
14	Wakeren, Hans van	Unitas	1949	2.14.08.9

NIEUWE WEBSITE WANDELNET

Wandelnet heeft een nieuwe website. De site www.wandelnet.nl biedt de wandelaar nog meer mogelijkheden voor een aantrekkelijke wandeltocht. Hét startpunt voor wandelend Nederland. Op de site kan de wandelaar een eigen route plannen op het totale netwerk Lange-Afstand-Wandelpaden®. Uniek is dat deze route met routebeschrijving is uit te printen op topografische kaarten van het Kadaster (1:25.000). Het logboek waarin de gelopen etappes staan is ook nieuw.

Maar liefst 10.476 wandelkilometers staan klaar om bekeken, geprint en gedownload te worden. Naast het netwerk Lange-Afstand-Wandelpaden en Streekpaden zijn ook alle NS-wandeltochten en boerenlandpaden opgenomen. De routezoeker op de site helpt de wandelaar een geschikte route te vinden. Liever zelf een tocht samenstellen? Dan biedt de routeplanner uitkomst. Wanneer een route naar wens is, kan deze opgeslagen en toegevoegd worden bij de favorieten. Of met routebeschrijving worden uitgeprint op topografische kaarten. De wandelaar kan direct op pad.

“Naast een verbeterd aanbod van routes, bieden we met deze site de wandelaar ook een plek om in contact te komen met andere wandelaars”, licht Anja van Kooten Niekerk, directeur van Wandelnet toe. “Hiermee willen we een community creëren, een plek waar ervaringen, foto’s, video’s worden gedeeld en waar wandelmaatjes worden gevonden.”

Ook aan de ‘prestatiewandelaar’ is gedacht. Bij elke etappe kan hij aangeven of hij deze heeft gelopen. Deze gegevens vindt hij terug in zijn eigen logboek, compleet met grafiek, aantal kilometers, data en trajecten. Zo ontstaat er een heus wandelpaspoort. De sportieve wandelaar komt aan zijn trekken met de fitplanner waarmee hij zijn calorieverbruik per route of etappe kan berekenen. De beginnende wandelaar kan terecht bij de ‘Wandelwijzer’ waar hij veel informatie kan vinden om goed voorbereid op pad te gaan.

Nieuwsgierig? Neem snel een kijkje op www.wandelnet.nl.

GEVONDEN VOORWERP

Gevonden in de Ganzenheuvel:

In zaal A in de Ganzenheuvel is een cijferspeldje van de vierdaagse gevonden.

Wie dit speldje mist of weet wie dat mist kan zich melden bij Hein Lenders (06-12074473).

MEDAILLES

Bij een oud-lid van OLAT is een doos met diverse medailles opgedoken.

Wie heeft hier interesse in?

Meld je bij Peter van de Ven

e-mail: a.ven570@chello.nl

VIERDAAGSE - NAGEKOMEN MELDINGEN:

Nijmegen

- 25x Jo vd Akker, Heesch
- 24x Frances Rouppe vd Voort, Eindhoven
- 19x Hans van Ginkel, Zwijndrecht
- 12x Regina Bakker, Eindhoven
- 11x Rien van Ginkel, De Bilt
- 10x Rik Weverbergh, Diepenbeek
- 6x Jan vd Sande, Boxtel

Apeldoorn

- 9x Coby Cissen, Eindhoven
- 1x Frans vd Oever, Sint-Oedenrode
- 1x Willy vd Oever, Sint-Oedenrode
- 1x Betsie v Genuchten, Sint-Oedenrode
- 1x Jennie v Genuchten, Sint-Oedenrode
- 1x Betsie v Mil, Sint-Oedenrode
- 1x Job v Mil, Sint-Oedenrode
- 1x Lies Markus, Sint-Oedenrode

DAK VAN BRABANT WANDELTOCHT

Tijdens het Gulbergen24-evenement, waaronder de Dak van Brabant Wandeltocht op 28 september jl., heeft Connie Sinteur uit Waalre vele deelnemers op de foto vastgelegd.

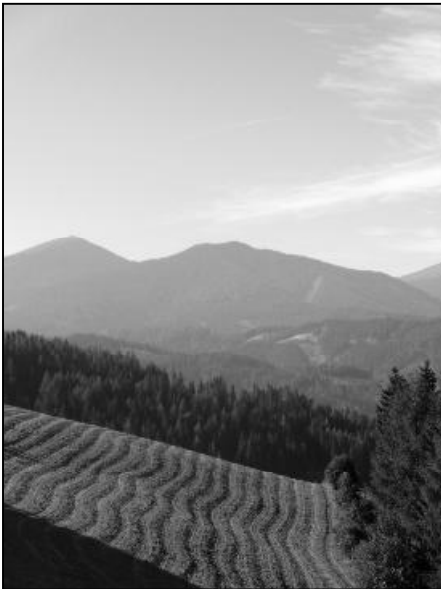
Haar foto’s zijn te zien en te koop via www.conniesinteurfotografie.com.

Knittelfeld

Een hele dag reizen. Van Zwolle naar Schiphol naar Frankfurt naar Graz. Nog twee uur in de trein langs de rivier de Mur naar Knittelfeld. En wie kom ik daar als eerste tegen? Ws-er Koen uit Zwolle! Hij is met een groepje Nederlanders per auto naar Oostenrijk afgereisd en heeft er net zo lang over gedaan als ik met twee vliegtuigen en een trein. Ik ben echter wel lekker uitgerust en dat is ook wat waard. Want als ik de bergen zo om me heen zie, dan staat ons nog heel wat te wachten.

Dag 1: 40 km

De starts is vroeg genoeg om de zon te zien opkomen. We doorkruisen het dorp en stevenen af op een mistig dal. We steken de Mur over en duiken onder het spoor door. De bergen komen dichterbij. Er zijn dan wel geen eeuwige sneeuw en geen meedogenloze,

rotsige pieken, maar alleen al de aanblik van de beboste flanken is genoeg om spierpijn van te krijgen. Al gauw gaan we klimmen. Eerst over asfalt, later grind en gras. Steil omhoog, dwars door de bossen en een weiland. Terugkijkend heb ik een machtig mooi uitzicht op Knittelfeld, dat veel groter is dan ik dacht. Na een slok water bij de wagenrust ga ik verder. Ik volg de '4', zoals op het briefje staat dat ik kreeg toen ik om de langste afstand vroeg. Ergens in mijn achterhoofd heb ik het gevoel dat er iets niet klopt en wan-

neer de route weer afbuigt naar het dal, terwijl de 2 en 3 verder omhoog gaan, wordt mijn onrust groter. Een Nederlander die hier vaker is geweest bevestigt de fout: 4 staat voor de 14, niet de 40! Balen!

De splitsing was nog in het dorp en ik heb geen zin om zo ver terug te gaan. Dan maar de 2, die me een eindstand van 37 km op zou moeten leveren. Ik wil er niet bij stilstaan dat ik de lus al heb gemist. Na een half uurtje bereik ik de tweede post en kom daar 'Liefde is...' Tilly en Harry tegen. Samen gaan we verder en slingeren langs de berg omhoog. Dan komen we langs een boerderij, de koeien op de schuine hellingen grazend, een bel om hun nek. Ik vraag me af hoe het moet zijn om hier te wonen, zo ver van alles af. Alleen al om in het dorp te komen, ben je al een uur bezig, schat ik. En dan in de winter, als de wegen onbegaanbaar

zijn door sneeuw en ijs. Zo geïsoleerd. Nee, geef mij dan maar een dorp of stad, waar je alles bij de hand hebt, zowel winkels als mensen. We volgen al pratend een Limburger, tot we opeens geen markeringen meer zien. Hoewel je soms goed moet opletten welke kant je opmoet, zijn de gele verfpijlen en stippen over het algemeen zeer regelmatig aangebracht op bomen, rotsen en keien. We lopen een

endje terug en beseffen dat we een geel paaltje over het hoofd zagen, omdat we onze ogen hadden afgewend van de scherpe zon. We nemen een overstapje een weiland in.

Uit de bergwand stroomt helder water in een trog. Het is koud en smaakt heerlijk. Weer volgt een klim, zo steil dat ik af en toe even stil moet staan om uit te puffen. Dat brengt ons naar de Natuurvriendenhut op 1670 meter,

waar ik gelijk twee flesjes cola achterover sla. Nog een klein endje hoger in de rotswand is een schildering aangebracht, om het jubileum van 50 jaar Knittelfeld te vieren.

Het is bijna tropisch warm en mijn rug is nat van het zweet. Ik volg het voorbeeld van enkele mannen en doe mijn shirt uit, zodat het in de zon kan drogen. Een uur lang babbel ik met Tilly en Harry, hun vriend Jan en Koen met zijn nieuwe vriendin Ria. Het doet me goed om te zien dat Koen, een weduwnaar, opnieuw iemand heeft gevonden die hem gelukkig maakt. Wandelaars komen van verschillende kanten en gaan ook weer over andere paden naar beneden. Tilly kent een leuk binnendoorweggetje, dat veel spannender klinkt dan de grindweg naar de bewoonde wereld. Weer helemaal opgedroogd lopen we langs de zijkant van de hut en steil naar beneden. Het is geweldig, springen van rots naar rots, water naast en over het pad. We steken de officiële route over en gaan verder naar beneden, terwijl ons ook

hier wandelaars tegemoet komen. Vooral de Tsjechen en Polen houden zich meer bezig met paddenstoelen verzamelen dan wandelen en dragen zakken en manden vol met zich mee. Gele pijlen komen we nu niet meer tegen, ook niet waar Jan ze wel verwacht. Verdwalen in de bergen is echter niet makkelijk, je hoeft alleen maar naar beneden en dat doen we dan ook. Een graspad langs een boerderij

wordt een grindweg en uiteindelijk duikt de route van rechts weer op. Zo komen we alsnog in Knittelfeld.

Vlak voor we de school bereiken, komen we langs een huis met een bijzonder beeld, een Romeins soldaat die een brandend huis blust.

Het is Sint Floriaan, de beschermheilige tegen brandgevaar. Deze figuur, die echt heeft bestaan, werd rond 303 n.C. gedood tijdens de laatste Christenvervolging door de Romeinse keizer Diokletianus. Waarom Sint Florianus juist als beschermer tegen brand wordt gezien, vertelt het verhaal helaas niet.

Dag 2: 43 km

Op een verre bergtop zien we een klein puntje. Dat is de kerk die op de Hochalm staat, een berg van 1860 meter. Daar gaan we heen. Maar eerst is er een lange aanloop naar een ander dal. Ik geniet van het vals plat en raak aan de praat met een Nederlandse vrachtwagenchauffeur. Hij loopt echter iets langzamer dan ik en al gauw ga ik er weer vandoor. Zolang het vlak is, wil ik tempo maken. We komen in een dorpje, lopen dwars door een houtzagerij en over een erf naar een weiland, waar het gras al iets is platgetrapt door onze voorgangers. Na een stukje bos en het begin van een heuvel, komen we bij een kapelletje. Daar wordt het plotseling druk. Talloze Tsjechen lopen maar een deel van de route en zijn net voor het weiland met de bus afgezet. Ze hebben het mooiste stuk van de route uitgekozen, want vanaf hier wordt het leuk. Klimmen! Naast het pad stort een beekje zich enthousiast naar beneden. En hoewel we op weg naar de bron talloze zijriviertjes passeren, vermindert het volume niet en stroomt het water nog even luid. Ook dit water is lekker en koel en hoewel het minder warm is dan gisteren, zorgt het klimmen ervoor dat ik wel weer een douche kan gebruiken. Dan komen we bij een stuk kaalslag, dat wel opgeploegd

lijkt. Boomstronken en takken liggen als gebroken botten op de aarde. We klauteren richting de berghut. Nu al? Tilly heeft me gelukkig al gewaarschuwd. We zijn er nog niet. Na een korte rust ga ik verder. Omhoog. Een smal pad, waar wortels en stenen een natuurlijke trap vormen. Ik pas mijn pas aan om te voorkomen dat ik higgend als een trekpaard naar boven moet en hou een ontspannen tempo aan. Via een overstapje komen we uit op een weiland, boven de boomgrens. In de verte kunnen we de kerk zien liggen. Rechts staat op een heuvel nog een eenvoudig ijzeren kruis. Over een smalle wissel lopen we in file richting de kerk. Zo nu en dan zijn er modder-

stil het is. Natuurlijk verwacht ik niet dat wolken met het geraas van een sneltrein langs komen waaien, maar ze drijven zo geluidloos voorbij dat het bijna spookachtig is. Het is niet koud, maar een zonnetje was wel aangenaam geweest. Het kruis op de nabije heuvel verschijnt en verdwijnt bij vlaggen, net als de wandelaars die nog aan komen lopen. Hoewel dit het hoogtepunt van de dag is, stemt het me ook een beetje treurig. Vanaf hier gaat het alleen bergafwaarts. Ik heb er nog lang geen genoeg van en zou wel vier van dergelijke bergen willen beklimmen. Toch volg ook ik uiteindelijk de gele pijlen naar beneden. Eerst over een rotspaadje, langs bomen die volkomen

afloopt, moet je weer klimmen. Het is de Tremmelberg, onder wandelaars bekend als de Trammelantberg. Zo erg is het echter niet. Het is steil, ja, maar in bos voel ik me altijd thuis en zo hoog is het nu ook weer niet. Op de top staat weer een kerkje, maar deze is dicht. Het laatste stuk is een lange asfaltweg terug naar het dorp. Ik herken de omgeving niet, zodat ik volkomen onverwacht bij de finish ben.

Dag 3: 37 km

Van tevoren was ik al gewaarschuwd dat deze dag de minste van de drie was. Vergeleken met de voorgaande twee dagen is deze route gewoontjes, bijna saai. Natuurlijk is saai in Oostenrijk nog steeds genieten voor een Nederlander, maar toch. De route is inderdaad makkelijk, een brede grindweg omhoog langs een berg. Eindelijk mogen we dan een graspaadje in, omhoog. We lopen de wolken in en ik proef een licht metalige smaak op mijn tong. Van uitzicht is geen sprake meer. Wanneer we de top van de heuvel bereiken, verwacht ik een hut en gezelligheid. Dit keer niet. Ik volg het paadje dwars door de natuur, een alpenweide en dan weer naar beneden. Een dorpje is het verste punt van de route, maar ook daar komen we geen café tegen. Blijkbaar zijn er alleen wagenrusten

poelen, of tenminste, ik hou me voor dat het modder is wanneer mijn voet wegglijd en ik val. Gelukkig is even later weer een trog vol helder bergwater waar ik me kan wassen. Iets lager dan de kerk is in een hutje de rust, maar na de verplichte knip loop ik direct door. Hier hebben we het tenslotte voor gedaan. De kerk is open en ik brand een kaarsje voor de veiligheid van de wandelaars.

Het is hier iets rustiger dan bij het hutje en ik geniet van het uitzicht dat langzaam verdwijnt in de opkomende wolken. Het valt me op hoe volkomen

zijn doodgeknuffeld door grijsgroen mos. Dan langs gras en naaldbomen. Ik bereik een dorp en bij een zwembad stop ik even om wat te drinken, juist wanneer de eerste druppels vallen. Als ik het dorpje Seckau inwandelen, begint het serieus te regenen en trek ik mijn poncho aan. Ik zie verder niemand meer, het lijkt erop dat ik hier alleen ben. Er is hier een kruisweg aangelegd van vierkante zuilen met prachtige, kleurrijke schilderingen. Bij de kruising sla ik rechtsaf het bos weer in. Juist wanneer je denkt dat je de hele route hebt gehad en op de finish

Eerbied en respect voor slachtoffers en helden

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken. Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend. Na de verslagen van eerdere etappes is dit deel 7, Nun-

Terwijl het gisteren nog stortregende, is het vandaag een stralende dag. Wanneer ik in 't Harde aankom, geniet ik even van de zon...voor ik me realiseer dat ik een station te vroeg ben uitgestapt. Even wachten op de volgende trein dan maar, die me een half uurtje later alsnog in Nunspeet aflevert. Vanaf het station kuier ik het dorp in, door een lege winkelstraat waar een etalage vol fleurige hoeden me opvalt. Bestaat zoiets nog? Natuurlijk, dit is de Veluwe. Even verderop lopen de eerste dames in sombere kleuren, mét hoed, naar de kerk.

Samenvatting

Bij het stadhuis staat het eerste monument van vandaag, dat herinnert aan de bevrijding van Nunspeet door Lord Strathcona's Horse (Royal Canadians). Ik vind het een aparte naam en op internet blijkt Lord Strathcona geboren als Donald Smith. Dat is meteen een van de weinige dingen die gewoontjes aan de man zijn, want hij was verantwoordelijk voor een transcontinentale spoorlijn dwars door Canada in een tijd dat het land totaal onontgonnen was. Het is een verhaal van doorzettingsvermogen en heldenmoed, en het lijkt me passend dat een dapper legeronderdeel zijn naam draagt, maar hoe hij aan zijn nieuwe naam is gekomen wordt niet verteld. Even verderop in een park een tweede monument. Dit keer een lijst namen met data er

achter. Vreemd genoeg is er aan die data veel af te lezen, alsof het hele verloop van de oorlog op deze ene zuil is samengevat. Drie mensen zijn gesneuveld in mei 1940 en één in februari 1942. De inval, het korte gevecht en de overgave, met moedige mensen in ondergronds verzet. Eind 1944 zijn er twee mensen gefusilleerd en in maart 1945 nog eens vijf. Uit de leeftijden maak ik op dat er een vader en zoon onder de doden waren. Ik vraag me af wat de reden geweest kan zijn dat juist zij zijn uitgekozen om te sterven. Vergelding na een verzetsdaad? Gevonden onderduikers? Het internet blijft stil. Vier mensen worden herinnerd omdat ze zijn overleden in concentratiekampen. En vier Nunspeeters zijn gesneuveld in Nederlands-Indië, van 1942 tot 1949. Ik blijf het ironisch vinden, dat na alles wat Nederland zelf in de oorlog heeft meegemaakt, terwijl in Neurenberg de oorlogsmisdadigers nog werden berecht, we in Nederlands-Indië een ander volk haar onafhankelijkheid misgunden. Natuurlijk zit er meer achter, maar de tegenstrijdigheid ervan blijft me telkens verbazen.

Helden

Nunspeet is zo groen dat de overgang naar het bos niet als een grote verandering voelt. Op een parkeerplaats rijden auto's af en aan en worden hon-

den in- en uitgeladen. Eén man heeft een boxer bij zich, die vrolijk om hem heen drentelt. Ik bekijk hem met bewondering, want worstelend met twee krukken loopt hij moeizaam, maar vastberaden het bos in. Het pad is breed en parkachtig.

Wanneer ik een weg oversteek, staat aan de linkerkant een onopvallend huis tussen de bomen. Wiltsangh 29. Verschillende mensen die naar kamp Westerbork werden gedeporteerd, kregen de tip om drie kilometer voorbij Nunspeet uit de trein te springen. Daar werden ze opgevangen door de toenmalige bewoners van dit huis en verder voor het verzet overgebracht naar onderduikadressen. De namen van de bewoners worden niet genoemd en dat vind ik jammer. Het zijn immers helden, onmisbare schakels in de weg naar vrijheid voor mensen die weinig hoop hadden. In gedachten neem ik mijn petje voor ze af. Respect!

Zoeken

Uiteindelijk kom ik bij een breed stuifzandgebied, de Zoom, dat ooit zo groot was dat het Nunspeet zelf bedreigde. Nu moet het zand worden geholpen, achter een hek van prikkeldraad is de vlakte kaal gemaakt in de hoop dat het stuifzand weer terug-

komt. Zo op het oog wordt het gebied dan twee keer zo groot. Links van het pad is het zand nu ook al indrukwekkend, beschenen door een warme zon en met een mooie Hollandse wolkenlucht erboven. De bepijling op dit stuk is wat minder. Hoewel ik met behulp van het boekje niet verdwaal, moet ik goed lezen om mijn weg te vinden. Nog weer een stuk verder zie ik weer regelmatig markeringen en die brengen me snel en betrouwbaar naar 't Harde. Twee weken geleden ben ik hier ook geweest, met de Ko-Kalf wandeltocht en toch ziet alles er nu anders uit. Wandelen verveelt nooit.

Respect

Ik sla niet af naar het station, maar ga naar links voor de lus naar Elburg. Kort voor ik afsla naar kasteel Zwaluwenburg, loop ik nog een klein stukje rechtdoor, zoals de gids adviseert. Daar staat een klein monument voor Theodore H. Bachenheimer, een Jood zo te zien aan het stervormige monumentje. Maar vooral een geallieerde soldaat, die in de onderduik enige tijd wist te overleven. Na zijn eerste arrestatie ontsnapte hij, bij de tweede kreeg hij daar geen tijd voor. Op 22 oktober wisten de Duitsers hem weer gevangen te nemen. Die avond stopte er rond 21 uur een truck van de Wehrmacht in 't Harde. Omwonenden hoorden twee schoten en vonden het lichaam van Theodore H. Bachenheimer de volgende dag. Op de plaats waar hij werd gefusilleerd, werd kort na de oorlog een gedenkteken opgericht. Toen men er na halverwege de jaren '80 achterkwam dat hij een Jood was, werd het gedenkteken veranderd in een Davidster. Het doet me goed dat het gedenkteken met zorgvuldige aandacht wordt omringd. Het lijkt misschien een klein gebaar, om na al die jaren de manier van herinneren aan te passen, maar het laat zien dat het hier om een uniek individu gaat. Het is een teken van eerbied en respect en ik be-

wonder zowel de man zelf, als degenen die hem ook na zijn dood nog op deze wijze eer betoonden.

Kasteel

Terwijl de kerk uitgaat en de hoedjes zich huiswaarts begeven, wandel ik richting het kasteel. Eerst kom ik nog langs de tuinen van A. Vogel, maar eerlijk gezegd boeit me dat niet zo. Planten en bloemen in nette rijtjes. Het blote voetenpad laat ik eveneens links liggen, ik wil door. Een paar bochten verder is er dan het kasteel, dat eerder oogt als een groot landhuis. Of een studentenhuis, met die fietsen en oude auto ervoor. Aan de voet van het bordes miauwt een poes om binnengelaten te worden. Ik snap best dat je in zo'n monumentale deur geen kattenluikje mag maken, maar als kattenliefhebber vind ik het geluid even moeilijk te verdragen als een huilend kind. Snel maar weer verder. Op de balustrade van een bruggetje rust ik even wat uit en peuzel een banaan op. Het water oogt bruin en levenloos, alleen de talloze kleine vliegjes erbo-

ven zorgen voor wat leven in de brouwerij.

Elburg

Via een redelijk groene route loop ik Elburg binnen. Dat is nog eens een prachtig stadje. Een heuse vestingstad, waarvan de gracht, de muren en torens nog intact zijn. Daarnaast staat Elburg bekend om zijn met keitjes ingelegde stoepen en inderdaad kom ik voor talloze huizen fraaie mozaïeken tegen. Het Westerborkpad draait en kronkelt tot ik zowat elke fraaie straat heb gezien. Eén staat zo vol bloeiende planten dat het wel een levende tuin lijkt. Het Joodse kerkhof ligt buiten de stadswal, een klein ommuurd hofje vol scheve stenen. Met ongeveer twintig gezinnen was de Joodse gemeenschap begin 19e eeuw al niet zo groot en van de in de oorlog gedeporteerde Joden keerde niemand terug. Hun 21 namen staan op een gedenkplaat op de buitenmuur.

Ramp?

Even verderop een monument voor een ongeval van recenter datum. Een ramp wil ik het niet noemen, als is het dat voor de betrokkenen vast wel. Maar het woord wordt tegenwoordig te pas en te onpas gebruikt en dat staat me tegen. In 1994 was koor De

De Vaasa Marssi in Finland

Mijn man Hans en ik besloten om dit jaar deel te nemen aan de 3-daagse van Vaasa in Finland. Wij hebben al veel gewandeld, maar nog nooit deze tocht en het leek ons ook mooi om in het hoge noorden te genieten van andere natuur.

We hebben een huis in midden-Zweden, waar een van onze dochters woont met haar gezin. Sinds onze pensionering verdelen we onze tijd tussen Zweden en Nederland, waar we nog 2 kinderen en kleinkin-

Dinsdag en woensdag

We zijn dus relatief dicht bij Finland en vertrekken vanuit Orsa via een prachtige route naar Umeå, zo'n 530 km naar het noorden. Het is jammer dat het weer niet zo bijzonder mooi is; de beloofde uitzichten zijn wat minder dan verwacht.

Vanuit Umeå, een grote universiteitsstad, gaan we met de boot van 8 uur 's ochtends naar Finland. De boot is niet groot en de zitruimtes die er zijn hebben weinig en te hoge ramen, zodat je niet naar buiten kunt kijken. Na 4,5 uur varen komen we aan in Vaasa. De lucht ziet er donker en somber uit. Er waait bovendien een koude wind.

Vanuit de haven zijn we snel bij ons hotel. Nadat we ons wat opgefrist hebben gaan we het stadje eens bekijken en zoeken waar we ons moeten melden. Het hotel ligt op loopafstand van alle voor ons belangrijke punten:

Het aanmeldingspunt: er staat op het formulier: Rewell Center, (beside the Marketplace). En ja hoor. Aan het marktplein ligt een winkelcentrum dat Rewell Center heet. In welk kantoor of winkel zullen de Finnen hun aanmeldingscentrum hebben? Hans vindt het al snel: op de hoek van een winkel staan twee tafels met de Finse vlag erbij en twee dames van de wandelorganisatie. Onze naam is snel gevonden en we worden warm welkom geheten. Op de tafels liggen ook t-shirts en folders van de Vaasan Marssi. Ge-

lukkig spreken de dames Engels want van het Fins is werkelijk geen woord te verstaan. We verstaan al wel wat Zweeds, maar ook daar lijkt het niet op.

De Finse dames hadden zelf ook al meerdere tochten gewandeld, o.a. Nijmegen en: "I enjoyed every minute of it!"

We hebben gekozen voor 21 km per dag. Andere mogelijkheden waren: 10, 30 of 42 km. Nadat we onze startkaarten hebben gekregen, gaan we op zoek naar het gemeentehuis, want daar start onze eerste wandeldag.

Het gemeentehuis: een straat verder dan het Rewell center. We starten daar de eerste dag omdat we ons opgegeven hebben voor de archipelago en daaraan kan maar een beperkt aantal wandelaars deelnemen.

De Orthodoxe kerk: daar start de vlaggenparadetocht op de avond voor de wandeltocht.

Restaurant Strampen: daar eindigt iedere dag de wandeltocht en op zondag is daar ook de sluiting van het evenement. Het ligt aan de binnenhaven en is ook niet ver lopen.

Na onze eerste kennismaking met het centrum gaan we eens zoeken naar een restaurant om een hapje te eten en in het Rewell Center is een mooi, gezellig Mexicaans restaurant. Het eten is niet bijzonder duur, maar een pilsje kost €5,50 en een glas wijn €6,50. Die prijzen betaal je ook in Zweden.

Donderdag

We gaan eerst eens rustig ontbijten en daarna willen we nog wat winkelen en naar de VVV.

We lopen naar het mooie stadhuis dat een paar straten van het hotel af is. Tegenover het stadhuis staat een mooie kerk en we gaan even naar binnen. In de hal staat een man die ons erop wijst dat er een orkestrepetitie bezig is voor een uitvoering van die avond. We mogen wel zachtjes naar binnen om te luisteren. Een andere man in de kerkbank vertelt ons dat het stuk dat gespeeld wordt gecomponeerd is door een Japanse componist (die een paar banken voor ons zit) en dat het stuk gecomponeerd is n.a.v. de tsunami in Japan. Het stuk is prachtig!

We vinden de VVV en nadat we aangebeld hebben wordt ons verteld dat ze eigenlijk niet open zijn "vanwege de grote drukte op de markt" en dat er op het marktplein een kantoortje staat waar alle collega's naartoe zijn. Dat hebben we dan gemist, maar we beloven dat we zullen gaan kijken. Er waait een erg koude wind en we zijn blij dat we ons warme jack mee hebben genomen! Ik had gelezen dat er op de dag voordat de wandeltocht begon (vandaag dus) een opening zou zijn van een culturele week. De VVV-medewerkster heeft helaas weinig informatie en verwijst ons naar haar

collega's op de markt. Wij zijn benieuwd wat die ons te vertellen hebben, maar dat is niet zo veel: Vaasa Marssi? Nee, daar heb ik geen informatie over, heb ik nooit gelopen, daar hebben we een folder van (en de enige dame die er zit, gaat verder met sms-en). Jammer, men zou het Vaasa wat meer kunnen promoten, lijkt ons. De opening en vlaggenparade beginnen om 19.00 uur. We zijn 10 minuten te vroeg aanwezig. Maar goed ook, want men begint al te wandelen. Snel kunnen we nog aansluiten achter de Nederlandse vlag en we lopen van de Orthodoxe kerk naar het centrum. De vlaggendragers stellen zich op in een rij en we zien dat we geacht worden achter onze vlag te gaan staan. Op een podium begint een meneer aan een erg lange speech, vooral in het Fins, een klein stukje in het Engels. Daarna begint een koor een welkomstlied te zingen.

Hierna worden de wandelaars door een agent gevraagd een beetje naar achteren te gaan. Dan blijkt dat de delegatie wandelaars uit Taiwan gaat dansen in hun prachtige kleding. De groep is ongeveer met 15 dansers, en 10 Taiwanese kijken toe.

Op de andere podia op het marktplein beginnen een paar popgroepen muziek (voor ons te hard) te maken. Wij kijken nog een poosje en gaan dan terug naar het hotel.

Vrijdag

De wandelaars die zich opgegeven hebben voor de excursiewandeltocht lopen vandaag minder dan de 21 km die we eigenlijk zouden moeten lopen. Maar, vertelt het programma, deze tocht zal gaan over moeilijk begaanbaar terrein en duurt 8 uur. We hebben zelf moeten zorgen voor proviand, want er is nergens een mogelijkheid om iets te kopen. We zullen worden overgezet met bootjes. We zijn benieuwd. We hebben regenbroek en winddicht jack bij ons. De broek in de sokken voor de eventuele teken en muggen. Dat werd geadviseerd. Het blijkt later allemaal mee te vallen, maar een gewaarschuwd mens telt voor twee...

De bus vertrekt om 8.00 uur vanaf het stadhuis. De groep bestaat uit Nederlanders, 3 Luxemburgers en 4 Duitsers, in totaal 34 personen. De gids, een jonge vrouw uit Vaasa, vertelt dat het gebied waar we naar toe gaan op de Werelderfgoedlijst staat van Unesco en dat de route niet helemaal 21 km is maar wat minder. Dat blijken er uiteindelijk ongeveer 15 te zijn. We moeten maar op ons eigen tempo lopen en goed genieten van de mooie natuur, zegt de gids. Dat zijn we zeker van plan.

We lopen over rotspaadjes, die voor een aantal wandelaars erg lastig blijken te zijn. Ook moeten we soms een bruggetje over klimmen, wat iemand anders weer erg moeilijk vindt. Maar

het weer is goed en droog, dus wat ons betreft: genieten. Het voelt toch wel bijzonder om op zo'n speciale plek te zijn. Zover in het noorden en op een plek waar ieder jaar het land zo'n 8 mm omhoog komt. Over 2000 jaar zal Finland aan Zweden gegroeid zijn! De gids

hebben we verder niet meer gehoord. Of we lopen er te ver vandaan. Maar ook bij de rustpauze horen we haar niet meer. Heel jammer.

De gids sprak ook Engels en ik vroeg haar waar het broedgebied van de kraanvogels was, omdat ik gelezen had dat ze dat op die eilandjes hebben. Daar had ze nog nooit van gehoord. Kraanvogels komen aan het Siljanmeer (waar ons huis is) in Zweden fourage-

ren tijdens hun trektocht. Ze maken een heel speciaal geluid en vliegen met grote groepen. Het is heel indrukwekkend om te zien, ook door hun afmeting.

De wandeling gaat tussen grote velden met blauwe bosbessen en ook met rode bosbessen die men in Zweden lingon noemt. Ze smaken anders dan de blauwe maar zijn ook lekker voor jam of saus. We lopen ook langs wuivende rietvelden en soms hebben we een prachtig uitzicht over de Botnische golf.

Na enkele uren wandelen en twee korte rustpauzes komen we aan bij de plaats waar een motorbootje ligt dat ons in twee groepen naar een ander eilandje zal brengen. Het is heerlijk om even hard over het water te gaan. Als iedereen weer aan land is gaan we verder. De gids krijgt haast, want twee dames in de groep lopen te langzaam en de volgende groep is ons al te dicht genaderd. Dan hebben we een probleem bij het eindpunt, want daar krijgen we een vissoep aangeboden die buiten gekookt wordt. Als de groepen te snel achter elkaar zijn, heeft men niet genoeg soep op tijd klaar.

Iedereen doet zijn best. Op een bepaald moment horen we achter ons een van de Duitse dames een ferme kreet slaken: ze is gevallen op een steen. Maar we kunnen niet terug, dus ze zal toch verder moeten lopen. De gids legt een mitella aan. De mevrouw wordt goed begeleid door haar man en bij het eindpunt gaat de gids met haar mee naar het ziekenhuis. Ze heeft haar arm gebroken!

Als we bijna bij het eindpunt aangekomen zijn, kunnen we nog op een uitkijktoren voor een mooi overzicht van de omgeving: prachtig! Daar krijgen we ook een (start)knipje in onze wandelkaart. Dan nog een klein stukje naar de bus. Daar staan ook een paar pannetjes met verse vissoep. Die moeten we in ieder geval proberen. Heerlijk, zo heb ik hem nog nooit gegeten.

Bij restaurant Strampen krijgen we onze finishknip. Even een pilsje en dan naar het hotel.

Om 19.00 uur worden we verwacht in het gemeentehuis. We worden verwelkomd door de burgemeester die ons allemaal persoonlijk de hand schudt. In de geweldig mooi beschilderde zaal houdt de burgemeester een speech in heel veel Fins en een beetje Engels. Daarna komt de secretaris van de IML die ook een korte speech houdt. Vanuit de groep wandelaars uit Taiwan komt iemand naar voren die ook wat wil zeggen. Er worden cadeaus aangeboden aan de burgemeester en aan de voorzitter van de Finse organisatie.

Daarna worden we uitgenodigd om plaatselijke gerechten te proeven en een glas wijn met elkaar te drinken. De sfeer is erg goed en er worden veel ervaringen uitgewisseld. Wij hebben een gesprek met een man uit Canberra en ook met een meisje uit Finland dat haar eerste wandelevenement meemaakt. We spreken haar op de derde dag weer en ze is razend enthousiast, ook al heeft ze na 3x 42 km, veel spierpijn. Ook spreek ik met een mevrouw van de organisatie en zij vertelt dat de

uitnodigingen een beetje willekeurig zijn, d.w.z. men kiest voor wandelaars uit zoveel mogelijk verschillende landen, wandelaars die voor de eerste keer meedoen in Vaasa, of voor de zoveelste keer enz. Dus we waren er eigenlijk toevallig bij. Maar wel leuk om mee te maken.

Zaterdag

We mogen pas tussen 9.30 en 10.00 starten. Op het marktplein staan zo'n honderd wandelaars bij elkaar. Een accordeonist speelt een gezellig muziekje om de sfeer erin te brengen. Om

half 10 geven twee dames van de Finse wandelorganisatie ons een voor een de startknip. Geen hekken, geen gedrang. Gewoon wachten tot je aan de beurt bent. Daarna volg je gewoon de vlaggetjes die aan bomen, hekken of in de struiken gehangen zijn. De route is goed aangegeven en bij een splitsingsbordje staat een vrijwilliger. De man met de accordeon komen we ook overal tegen; alsof hij een aantal goedlijkende broers heeft, staat hij op heel veel punten tijdens de route steeds op zijn accordeon te spelen.

De verzorgingsposten onderweg zorgen voor koffie, water, ranja, soms pannetjes met jam, halve bananen, stukken komkommer. De koffie en pannetjes moeten betaald worden, de rest is gratis.

De finishknip halen we weer bij restaurant Strampen, waar een stand staat met folders, t-shirts en speldjes van de Vaasa Marssi. Ik vraag naar een stoffen "sticker" van de wandeltocht omdat ik die weleens gezien heb. Maar die hebben ze niet meer, want die waren te duur om te maken: misschien volgend jaar weer.

's Avonds in het restaurant zit een man uit Taiwan aan een stuk door figuurtjes te vouwen. Ik vouw van een paar papertjes "muizentrapjes". Hans geeft ze aan hem en hij kijkt er vol belangstelling naar. Bij het verlaten van het restaurant geeft hij ons twee hele kleine gevouwen vogels en een vliegtuig. We bedanken hem en eenmaal in het hotel bedenken we een poppetje van

muizentrapjes met een hoofdje van plastic erop. Ik pak het in en als we hem morgen zien, geven we dat.

Zondag

Mooi weer vandaag. Gelukkig. We gaan rond 9 uur naar de start voor de knip en we zijn de enige. Of iedereen is al weg, of er komen er nog veel na ons. De start is tussen 8.00 en 10.00 uur. Het lijkt alsof we vandaag alleen lopen. Kilometers zien we niemand. Ja, er hangen nog vlaggetjes, dus we lopen wel de goede weg.

Na enkele kilometers komen we bij een "beeldenstraat", zoals er staat aangegeven. Er staan tientallen sculpturen van veel verschillende materialen aan de kant van de weg of tussen de strui-

ken. De "beeldenstraat" is honderden meters lang. Ook daar zit de accordeonist weer. Erg leuk dat hij dat wil doen. We kijken onze ogen uit: de sculpturen zijn werkelijk prachtig.

Het parcours is erg afwisselend en we genieten weer volop. We lopen soms een stuk door een woonwijk, leuk om te zien hoe men hier woont, soms

langs een verharde weg, soms over bospaden of grindwegen.

We rusten niet zoveel, we lopen lekker en het is heerlijk in de mooie natuur en de prachtige uitzichten op de zee.

Aan het einde van de wandeltocht krijgen we bij restaurant Strampen onze medaille en zien we de man uit Taiwan zitten. Ik geef hem het poppetje en hij schudt ons allebei breed lachend de hand. Vervolgens komt de "hoffotograaf" van de Taiwanese groep en maakt foto's van ons met de vouwkunstenaar en onze creaties. Ook onze rugzakken, die vol zitten met labels van allerlei tochten en het Olatembleem, moeten op de foto. "You must come to Taiwan in november. Beautiful walk", zeggen een paar ande-

Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (9)

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

20 september (slot vorige aflevering in OLATNieuws 7/8)

Ik wandel ook nog even naar de andere Pelgrimsherberg en zie daar twee van de drie dames die ik de afgelopen periode vele malen heb gezien en ook Henri en zijn maat zijn hier. Van hen verneem ik dat Corriene een dag voor ons uit wandelt, ze hebben dat gezien in berichtjes in kerken waar ze binnen zijn geweest. Minnie is vanuit Moissac terug naar huis gegaan, ze kon maar 8 dagen wandelen en had bovendien last van haar knie. Arlette moet nu ook afbreken wegens een ontstoken scheenbeen, dus worden de anderen nu opgevangen door Henri. Als ik hen vertel dat ik maar niet kan slagen om een nieuwe broek te kopen en dat er een flink gat in mijn huidige broek zit, biedt zij meteen aan om mijn broek te maken. Dus even later zit ik rustig te wachten, terwijl zij handig met naald en draad bezig is. Alle

21 september

Vanochtend ben ik rustig opgestaan, heb nog even de tijd om op internet te kijken. Ik zie dat mijn Duitse pelgrimsvriend gisteren wel een erg groot stuk heeft gewandeld. Ik denk dat ik dat niet helemaal serieus moet nemen, want die foto van de Markthal kan hij niet zelf gemaakt hebben. Maar goed, iedereen heeft zo zijn eigen instelling. Vandaag gaat het in het begin erg lekker. Op de achtergrond is er steeds

zicht op de Pyreneeën. Gisteren was dat ook wel heel even het geval, maar nu zijn ze steeds aanwezig. Gisteren heb ik een nieuwe thermoskan gekocht en die komt nu alweer goed van pas.

Onder een paar bomen is een prima plek om koffiepauze te houden. Alexis loopt vandaag niet zo lekker. Hij is in gezelschap van Akim, met zijn hond Domino. Hen tref ik al een paar dagen op rij. Ook vanmorgen voorzie ik hen

van koffie.

Daarna ga ik weer door naar Miramont-Sensacq en ik heb geluk dat de bakker nog open is, dus vlug een stokbrood gekocht en bij een gîte om heet water gevraagd. Zodoende kan ik op een picknickbank mijn lunch gebruiken.

Ondertussen zijn ook Akim en Alexis weer gearriveerd. Ik krijg de indruk dat Alexis het wel gezien heeft voor vandaag. Zelf ga ik na mijn lunch weer op stap, maar na een half uurtje wandelen

wordt het wel weer heel erg warm. Ik denk dat de thermometer ruim boven de 30 graden wijst.

Een schaduwplekje lokt me, ik trek mijn schoenen uit en doe een dutje. Ik word wakker van een speciaal geluid en verwacht wandelaars te zien langskomen. Maar dat is niet het geval. Heb ik mij dan toch vergist? Ik dommel weer in, maar hoor weer hetzelfde geluid. Nu kijk ik goed om me heen en zie net over de heg een zestal koeien nieuwsgierig naar mij staan kijken.

Maar met liggen kom je niet op je bestemming, dus maar weer op stap. Ik heb wat last van mijn linkerhiel, het loopt niet lekker en ook mijn sokken beginnen gaten te vertonen. Het is wel balen als je een grote maat hebt, die hier niet gangbaar is. Ik hoop wel dat alles nog houdbaar blijft tot in St. Jean Pied de Port. Van vorige bezoeken herinner ik mij dat daar wel een paar sport/outdoorzaken zijn.

In het plaatsje Pimbo is een toeristenbureautje en dat heeft buiten een stempel ook koele drankjes in de verkoop. Dat is een verademing. Ik maak wat foto's, waarna ik door een fotograaf wordt gevraagd om voor een aantal foto's te poseren. Zo ben ik ook nog fotomodel op deze voettocht, het moet niet gekker worden. Hij zal me een exemplaar van de opnames via de email zenden; ik ben benieuwd.

Het is nog erg warm en ik krijg een dip. Ik begin te twijfelen of ik dit nog wel

leuk vind. Ik realiseer me dat het een zwaar traject is, dus niet meteen de pakken erbij neergooien. Ook moet ik me maar niet druk maken over al die verschillende afstanden die opdoemen op weg naar Santiago. Een ding is zeker: het zijn nog maar ruim 900 kilometers. Ruw geschat is dat 3 keer van Maastricht naar Groningen, toch nog een flink eind. Maar dan denk ik dat het 6 keer van Amsterdam naar Leeuwarden is en dat klinkt ook gelijk wat minder. Het is maar hoe je het bekijkt. Ondertussen neem ik me ook voor om morgen maar een rustdag of een zeer korte etappe in te lassen, die heb ik denk ik wel nodig, al is het alleen maar voor de was.

Wat me trouwens ook opvalt en waar ik trouwens niet rouwig om ben, is het ontbreken van speciale aanplakbiljetten. Van Le Puy tot Cahors hingen in elke gîte plakaten met waarschuwin-

gen voor de Punaise de Lits (bedwantsen) en overal waren bestrijdingsmiddelen te koop. De rugzak mocht soms de gîte niet in of moest eerst ontsmet worden en in een plastic zak blijven. Blijkbaar heeft de firma die het bestrijdingsmiddel produceert in het gebied na Cahors geen voet aan de grond gekregen, want je ziet of hoort er hier niets meer van.

Ik ga zo eerst maar eens wat eten warm maken, het zal nu wel niet meer zo druk zijn in het keukentje. En wat het morgen wordt, zie ik morgenvroeg wel weer.

22 september

Als ik wakker word, is iedereen al op. Ik ga eerst even naar de bakker voor een vers stokbroodje. Daarna zet ik verse koffie. Ja, ik maak hier gebruik van 'free food', in dit geval koffie. Ik ben net klaar met mijn ontbijt als Akim en zijn vriend binnenkomen. Ik neem afscheid en vertel hen dat ik afzie van de voorgenomen rustdag en gewoon een stuk ga wandelen. Later zie ik wel hoe ver!

Ik ben nu wel dichterbij de Pyreneeën maar vanwege de nevel zijn de contouren nu niet zichtbaar. De zon zal straks ook wel komen, het voelt nu echter al warm aan. Ik kom langs een klein stuwmeer en daal daarna af naar een beek die Luy de France heet. Gisteren ben ik via de Gabas, het departement Pyrénées-Atlantiques binnen gestapt. Binnenkort zal ik dus Frankrijk

verlaten. Er verschijnen nieuwe richtingbordjes en ik zie dat de Ibañeta Pas nadert, waar ik eindelijk voet op Spaans grondgebied zal zetten.

Bij de kerk van Louvigny houd ik een koffiepauze. Marie 'de France' komt juist aanwandelen en doet gezellig mee. Als ik weer verder wil gaan, geeft ze mij als aandenken een klein medaillon. Ze vertelt dat ze vandaag maar tot Geus d'Arzacq wil wandelen. Mijn plannen liggen toch wat verder. Als ik bij de kerk van Fihous Riumayou van mijn lunch geniet, komt Marie ook weer aan wandelen. Ze legt wat kleding op de grond en maakt het zich gemakkelijk. Zelf doe ik dat een aantal kilometers verderop, waar een schaduwrijk plekje in het gras te aantrekkelijk is.

Na meer dan 900 km afgelegd te hebben, kom ik er nu achter dat mijn rugzak ook in hoogte verstelbaar is. Beter laat dan nooit zullen we maar denken. Had ik me maar beter moeten laten informeren en och, ik heb nog 900 km te gaan.

Steeds meer aankondigingen langs de weg geven aan dat ik in Geus d'Arzacq voor 8 euro een diner kan gebruiken. Bij aankomst in het plaatsje zie ik dat er ook een zwembad is, dus ik ben meteen verkocht. Eindpunt voor vandaag bereikt, realiseer ik me meteen, maar deze gedachte wordt wreed verstoord door het bordje "FERMÉ". Dit

heb ik al een keer eerder meegemaakt, dus niks van aantrekken en gewoon doorwandelen. Ik hoop dat Marie niet bij deze chambre d'hotes haar nachtelijke stop heeft bedacht.

Ik kom in Poms bij de gîte aan, daar vertelt een dame van de gemeente me dat ik daar kan slapen. Uit haar woorden maak ik op dat er wel enkele probleempjes zijn. De andere aanwezigen zijn namelijk allemaal dames, die het blijkbaar niet op prijsstellen dat er een baardige pelgrim op hun kamer komt slapen. Ik hoor ook praten over Punaise de Lits, maar ik wacht wel af. Ik haal wat ingrediënten om te eten in de winkel en bereid die in de gîte. Uiteindelijk krijg ik een bovenbed toegewezen bij een dame die nog later is gearriveerd dan ik. Dus ik kan slapen. Waarom ik geen deken krijg begrijp ik niet, maar mocht ik het koud krijgen is die zo ge-

pakt. Er is geen internet, je kan niet altijd alles hebben.

Omdat ik iets voorlig op mijn wandelschema realiseer ik me dat ik nu juist in het weekend arriveer in St. Jean Pied de Port. Niet alleen voor de overnachting zal dat problemen opleveren vanwege de drukte door pelgrims en toeristen. Een ander punt van aandacht is de winkelsluiting op maandag. Maar misschien valt het mee, het is immers een toeristenplaats.

23 september

Vanochtend ben ik weer behoorlijk lui, ik krijg steeds meer moeite met opstaan. Gisteravond heb ik de dames nog even geholpen met de rode wijn. Vanochtend gebruik gemaakt van de koffie, eieren met spek en er is nog wat over van het stokbrood, dus ik zit vandaag ieder geval niet zonder.

De eerste klim gaat naar Castillon en daar wacht me een verrassing; mijn leven zit vol verrassingen! In een schuur staan een aantal stoelen met daarbij een kruik met 5 liter rode wijn. Marie 'de France' gaf mij een voorbeeld om water bij de wijn te doen, of is dat iets anders? Ik zal er nog eens over nadenken, want het is nog geen 10 uur en om dan al aan de wijn te gaan, gaat zelfs mij wat te ver.

In Arthez de Bearn tref ik zo wat de hele bezetting uit de gîte van afgelopen nacht. Ik vind ook een café met

internet, dus eerst maar even de foto's verzenden en een verslag op mijn blog zetten. In het restaurant staat een schotel met kalfsvlees en gekookte aardappelen op het menu, daar heb ik wel zin in. En wat er vanavond wordt opgediend is nog maar de vraag.

Vanuit Arthez de Bearn volg ik lange tijd een mooi weggetje over een bergrug. Dat gaat zo door tot dat uiteindelijk de afdaling naar Argagnon begint. Even lonkt een chambre d'hôtes me, maar deze ligt niet aan de route en dus zet ik mijn wandeling nog een eindje door.

In een kerkje tref ik een Canadese, die vertelt dat zij in een gîte in Maslacq overnacht, waar ook mijn onderbuurvrouw van gisteren heeft gereserveerd. In een blog van de Duitse pelgrim Andreas las ik dat hij gisteren in Sauvelade geen plaats in de herberg trof en dus nog ruim 3 uur door moest wandelen. Ik besluit om hier te stoppen nu er nog plaats is. Bovendien past dit ook goed in mijn planning, om over vier dagen in Saint Jean Pied de

Port aan te komen. Zo worden het korte etappes tussen de 20 en 24 km. Wel jammer dat er hier geen internet te vinden is, dat moet dus wachten.

Kan me niet meer herinneren dat ik me zo eenzaam en verveeld voelde als vanavond hier in de gîte in Maslacq. Geen internet samen met 3 pelgrims die uitsluitend Frans spreken. De maaltijd met zuurkool, puree en spek smaakt goed. Maar na een litertje rode wijn, yoghurt en druiven beginnen mijn oren toch te toeteren van het

Franse geratel om me heen. Het zijn stuk voor stuk aardige mensen, maar behalve Lorraine, die uit Franstalig Canada komt, verstaat er niemand een woordje Engels. Ook in het dorp valt niets te beleven, daar wordt alleen Pelota gespeeld, een mengeling van tennis en kaatsen. Een typisch spel in Baskenland. Overal zie je op de muren de gravures van dit balspel. Uiteindelijk speel ik maar een spelletje patience op een of ander elektronisch apparaatje dat in de keuken staat. Nu mis ik

(Vervolg van pagina 15)

westelijk Hertogenwald, waarschijnlijk vernoemd naar het Hertogdom Luxemburg waartoe dit gebied tot 1288 heeft behoord. Wij gaan nu echt op ontdekkingsstocht en bevinden ons binnen het beschermingsdomein van

de Escherbach. De paden zijn lang en er zijn geen specifieke herkenningspunten waaraan we kunnen bepalen hoever we in deze pure natuur zijn doorgedrongen.

(vervolg op pagina 30)

Franstalige verkenner voeren hun spel op en geven ons enige hoop ooit nog de wereld van buiten te zien. We

koesteren telkens weer de wens om Toon na elke volgende bocht als reddende engel te zien opduiken, maar even zoveel keer vervliegt die wens. Het fysiek wordt moe en de tijd dringt. Tegen het verstrijken van onze

tijds-limiet zenden wij ons noodsignaal richting het centrale meldpunt: Toon is mild en begrijpt onze vertwijfeling. Het komt allemaal goed.

Als was hij er neergezet voor onze redding geeft de scout geen kick als wij hem passeren. Pas als hij merkt dat ons het haakse paadje ontgaat dat onder zijn persoonlijke controle staat, nodigt hij ons uit om de tocht opwaarts voort te zetten. En zo gebeurt het dat wij na een kwartiertje intensief ploeteren toch nog op tijd het ons gestelde doel bereiken.

Een indrukwekkend mooie wandeltocht, die we uiteindelijk afsluiten bij de Barrage de la Gileppe op de tweede etage van de Belvedere, waar het uitzicht naar alle kanten onbeschrijfelijk is. Tot het einde bleef het een spannend avontuur. Snelle Eddie bedacht

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

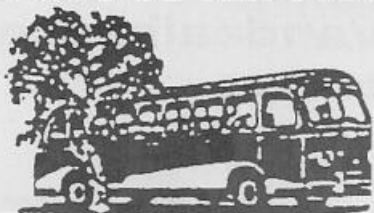
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: 0043 5255 51203.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Beijing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië

Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325